

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících RNDr. Radka Beneše a JUDr. Zlaty Štěpánkové v hlavním líčení konaném dne 18. září 2019 v Praze **takto**:

Obžalování

Ing. Jan Š.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx ,

Ing. Josef K. ,

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, referent Ministerstva průmyslu a obchodu ČR,

Ing. Michael A.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx , jednatel společnosti European Business Consulting s.r.o.,

Václav K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx , předseda správní rady a statutární ředitel společnosti AMÁDEUS REAL, a.s.,

AMÁDEUS REAL, a.s.,

Dlouhá 741/13, Praha 1 – Staré Město, IČ 272 41 131,

A.

jsou vinni, že

1) obžalování Ing. Josef K. a Ing. Jan Š.

obžal. Ing. K. jako ředitel Odboru transformace a státních podniků Ministerstva průmyslu a obchodu ČR (dále jen „MPO“) vedl za MPO ve dnech 24.10.2005 a 3.11.2005 jednání s Pavlem T. jako osobou jednající za Contrex s.r.o., IČ 264 26 978, Na Bělidle 2/830, Praha 5 (dále jen „Contrex“) ve vztahu k uspokojení dvou pohledávek Contrex vůči Pragofrukt Praha, státní podnik v likvidaci, IČ 000 21 172, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Pragofrukt“) v celkové výši 30.606.662 Kč bez příslušenství, které vůči MPO dne 29.12.2005 Pavel T. uplatnil jako jednatel Contrex, s výsledným příslibem obžal. Ing. K., že pohledávky budou uspokojeny, aby dne 14.4.2006 obžal. Ing. K. instruoval písemně obžal. Ing. Š. jako likvidátora státního podniku Potraviny středočeský kraj, státní podnik v likvidaci, IČ 000 20 893, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Potraviny“), jmenovaného ke dni 1.3.2006, k tomu, aby se společností Contrex vyřešil v rámci státního podniku Potraviny jejich pohledávky vůči původně Pragofrukt, následně dne 5.6.2006 obžal. Ing. K. za MPO jako zřizovatele udělil písemně souhlas s tím, aby státní podnik Potraviny uzavřel smlouvu o převzetí dluhu se společností Contrex, na základě toho dne 8.6.2006 v Praze uzavřel obžal. Ing. Š. za státní podnik Potraviny se společností Contrex, zastoupenou Pavlem T., smlouvu nazvanou smlouva o převzetí dluhu státu, na jejímž základě státní podnik Potraviny převzal údajný dluh státu ve výši 51.951.223,79 Kč vůči společnosti Contrex, vzniklý na základě dvou pohledávek za již zaniklým státním podnikem Pragofrukt, jejichž skutečná hodnota však byla nulová, neboť výmazem z obchodního rejstříku ke dni 25.11.2005 po ukončení likvidace státní podnik Pragofrukt i jeho dluhy zanikly a staly se nevymahatelnými, následně obžal. Ing. Š. na základě této smlouvy vyplatil společnosti Contrex dne 12.6.2006 částku v celkové výši 39.273.141,30 Kč, obžalování tak činili, přestože věděli, že pohledávky za státním podnikem Pragofrukt, ke dni 25.11.2005 zaniklým, jsou soudně nevymahatelné a žádný dluh státu vůči společnosti Contrex neexistuje, čímž způsobili České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Potraviny, škodu v celkové výši 39.273.141,30 Kč,

tedy: obžal. Ing. Josef K.

úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí přisvojit si cizí věci, která mu byla svěřena, a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžal. Ing. Jan Š.

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

2) obžalování Ing. Jan Š. a Ing. Michael A.

a) obžal. Ing. A. jako jednatel společnosti European Business Consulting s.r.o., Ambrožova 2408/1, Praha 3, IČ 629 06 585 (dále jen „EBC“) na základě mandátní smlouvy, uzavřené dne 1.8.2012 v Praze mezi státním podnikem ČPP Transgas s. p., IČ 000 02 674, Londýnská 730/59, Praha 2, (dále jen „Transgas“), zastoupeným obžal. Ing. Š., a společností EBC, zastoupenou obžal. Ing. A., jejímž předmětem byly v ní vymezené činnosti, spočívající především v realizaci majetkových dispozic s majetkem, s nímž měl státní podnik právo hospodařit, ve správě majetku státního podniku, jednání se třetími osobami v těchto záležitostech a v zajišťování kvalifikovaných třetích osob pro tuto činnost, vyúčtoval za společnost EBC státnímu podniku Transgas odměnu za blíže nespecifikované služby, poskytnuté v souvislosti s realizací převodu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

práva hospodařit s majetkem státu a změně příslušnosti k hospodaření a nakládání s majetkem státu mezi státními podniky Transgas a České energetické závody, státní podnik „v likvidaci“, IČ 000 02 691, U mlýna 1755/5, Praha 4, (dále jen „ČEZ“), jehož předmětem bylo úplatné postoupení práva hospodaření státního podniku Transgas s nemovitostmi v areálu Brno – Černovice, na kterou vystavil obžal. Ing. A. za společnost EBC dne 10.6.2013 fakturu č. 013014 na částku ve výši 5.989.500 Kč včetně DPH, kterou státní podnik Transgas na základě schválení a pokynu svého ředitele obžal. Ing. Š. proplatil dne 17.6.2013, přestože fakturované služby nebyly pro státní podnik Transgas potřebné, neboť obžal. Ing. Š. byl odborně způsobilý veškeré údajné poskytnuté služby realizovat sám,

b) obžal. Ing. A. na základě smlouvy o obstarání obchodní záležitosti, uzavřené dne 1.8.2012 v Praze mezi státním podnikem Transgas, zastoupeným obžal. Ing. Š., a společností EBC, zastoupenou obžal. Ing. A., jejímž předmětem bylo především vyhledání a zajištění uzavření investice volných finančních prostředků státního podniku Transgas, za společnost EBC, v průběhu roku 2013 poskytl státnímu podniku Transgas služby v rámci vyjednání a uzavření smlouvy o úplatném převodu 100% akcií společnosti NEMO SEVER a.s., IČ 268 66 781, Za Mototechnou 1619, Praha 5 (dále jen „Nemo“) mezi státním podnikem Transgas a společností Marcott Invest s.r.o., (dále jen „Marcott“), a to především spočívající v ekonomickém a právním posouzení transakce, za které následně vystavil za společnost EBC dne 10.12.2013 fakturu č. 013024 na odměnu ve výši 8.494.200,- Kč včetně DPH, kterou státní podnik Transgas na základě schválení a pokynu svého ředitele obžal. Ing. Š. proplatil dne 12.12.2013, přestože poskytnuté služby svým charakterem a rozsahem neodpovídaly provedené fakturaci,

obžal. Ing. Š. tak schválením vyplacení uvedených částek, jež za EBC fakturoval obžal. Ing. A., naložil se svěřenými finančními prostředky z majetku České republiky v rozporu s účelem, k němuž byly jím řízenému státnímu podniku Transgas svěřeny, a způsobil České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Transgas, škodu v celkové výši 14.483.700,- Kč,

tedy: obžal. Ing. Jan Š.

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obžal. Ing. Michael A.

úmyslně umožnil jinému přisvojit si cizí věci, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

3) obžalovaní Václav K. a AMÁDEUS REAL, a.s.

obžal. Václav K., jednajícím jako jediný člen představenstva obžalované společnosti Amádeus Real, a.s. Dlouhá 741/13, Praha 1 – Staré Město, IČ 272 41 131, (dále jen „Amádeus“) v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, se záměrem obohatit přinejmenším tuto společnost na úkor státního podniku Transgas, respektive České republiky, s jejímiž finančními prostředky tento státní podnik hospodařil, dne 4.9.2013 v Praze uzavřel mezi obžalovanou společností Amádeus a společností Nemo, za kterou rovněž jednal on sám jako jediný člen jejího představenstva, čtyři kupní smlouvy, na jejichž základě obžalovaná společnost Amádeus prodala společnosti Nemo

- jiné nebytové prostory č. 159/9 a 159/10 v domě č.p. 159 na parcele p.č. 27 v ul. 5. května v Liberci včetně odpovídajících spoluvlastnických podílů ke společným částem domu a pozemku za kupní cenu ve výši 17.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 15.000.000 Kč,

- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Liberci za kupní cenu ve výši 20.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 14.000.000 Kč,
- parcely p.č. xxx, p.č. xxx a p.č. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 21.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 7.370.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 32.500.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 35.000.000 Kč,

tedy nemovitosti v kupní ceně celkem za 90.500.000,- Kč, ačkoli jejich souhrnná tržní hodnota byla 71.370.000 Kč, přičemž podle všech kupních smluv měla být kupní cena uhrazena do jednoho roku od jejich uzavření, a to přesto, že v době uzavření těchto kupních smluv již byla jediným akcionářem společnosti Nemo společnost Marcott a zároveň probíhala jednání o úplatném převodu 100 % akcií společnosti Nemo státnímu podniku Transgas, zastoupenému Ing. Š. jako jeho ředitelem, kterých se obžal. Václav K. zúčastnil, přičemž cena za převod akcií již byla stanovena na základě údajné tržní ceny všech nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, mezi něž však nebyly výše uvedené nemovité věci zahrnuty, přičemž obžal. Václav K. o uzavření výše uvedených čtyř kupních smluv a o závazcích společnosti Nemo vůči obžalované společnosti Amádeus, které z nich vyplývaly, neinformoval ani společnost Marcott jako tehdejšího jediného akcionáře společnosti Nemo, ani státní podnik Transgas jako zájemce o pořízení akcií Nemo, se kterým již byla dohodnuta kupní cena za tyto akcie, takto obžal. Václav K. vytvořil závazky společnosti Nemo ve prospěch obžalované společnosti Amádeus, splatné v době, kdy akcie společnosti Nemo již měla vlastnit Česká republika a právo hospodařit s nimi měl mít státní podnik Transgas, přičemž zamlčel nejméně Ing. Š. jako řediteli státního podniku Transgas skutečnosti rozhodné pro stanovení hodnoty převáděných akcií společnosti Nemo a pokusil se ho uvést v omyl ohledně výše jejich závazků a hodnoty předmětných nemovitých věcí, která ve skutečnosti činila pouze 71.370.000 Kč,

čímž chtěl České republice, která byla budoucím nabyvatelem akcií společnosti Nemo, způsobit škodu ve výši nejméně 19.130.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi celkovou kupní cenou a skutečnou tržní hodnotou předmětných nemovitých věcí, následně však poté, co Ing. Š. po uzavření smlouvy o převodu akcií Nemo se společností Marcott zjistil existenci popsaných závazků, podnikl kroky vedoucí k zániku závazků společnosti Nemo z uvedených kupních smluv, tedy uvedená celková kupní cena nebyla společností Nemo obžalované společnosti Amádeus uhrazena,

tedy : obžal. Václav K. a AMÁDEUS REAL, a.s.

dopustili se společného jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustili v úmyslu zamlčet podstatné skutečnosti a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, k dokonání zločinu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ing. Jan Š.

ad 1) zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

ad 2) zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. Josef K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

ad 1) zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku jako účastník ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. Michael A.

ad 2) zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

obžalovaný Václav K.

ad 3) zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaná AMÁDEUS REAL, a.s.

ad 3) zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku za užití § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Ing. Jan Š. za jednání pod body 1) a 2)

podle § 206 odst. 5 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30.06.2016, se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 7 (sedmi) let.**

obžalovaný Ing. Josef K. za jednání pod bodem 1)

podle § 206 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

obžalovaný Ing. Michael A. za jednání pod bodem 2)

podle § 206 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

obžalovaný Václav K. za jednání pod bodem 3)

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

obžalovaná AMÁDEUS REAL, a.s. za jednání pod bodem 3)

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za užití § 18 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim **k peněžitému trestu, vyměřenému v 100 (jednom stu) denních sazbách po 200.000 Kč (dvě stě tisících Korunách českých), tj. ve výši 20.000.000 (dvaceti miliónů) Kč.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Ing. Jan Š. a Ing. Michael A. ve vztahu k jednání ad 2) povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody ČPP Transgas s.p., IČ 000 02 674, Londýnská 730/59, Praha 2 částku 14.483.700 Kč.

B.

I.

obžalovaný

Pavel T.,

nar. xxx v Xxx , trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje

obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, sp. zn. VZV 16/2015 ze dne 4.1.2019 pro jednání popsané pod jejím bodem 1), jímž měl naplnit skutkovou podstatu zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit společně s obžalovanými Ing. Janem Š. a Ing. Josefem K. tím, že

obv. Ing. K. jako ředitel Odboru transformace a státních podniků Ministerstva průmyslu a obchodu ČR (dále jen „MPO“) dne 5. 6. 2006 vyslovil souhlas, aby ministerstvem založený státní podnik Potraviný středočeský kraj, státní podnik v likvidaci, IČ 000 20 893, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Potraviný“), jehož likvidátorem byl obv. Ing. Š., uzavřel smlouvu o převzetí dluhu se společností Contrex, s.r.o., IČ 264 26 978, Na Bělidle 2/830, Praha 5 (dále jen „Contrex“), která vlastnila dvě pohledávky v celkové výši 30.606.662,-Kč bez příslušenství za státním podnikem Pragofrukt Praha, státní podnik v likvidaci, IČ 000 21 172, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Pragofrukt“), který zanikl již dne 25. 11. 2005 a jehož zakladatelem bylo také MPO a které u MPO dne 29. 12. 2005 uplatnil jednatel a společník společnosti Contrex obv. Pavel T.. Následně dne 8. 6. 2006 v Praze uzavřel obv. Ing. Š. za státní podnik Potraviný se společností Contrex, zastoupenou obv. Pavlem T., smlouvu nazvanou smlouva o převzetí dluhu státu, na jejímž základě státní podnik Potraviný převzal údajný dluh státu ve výši 51.951.223,79 Kč vůči společnosti Contrex, vzniklý na základě dvou pohledávek za již zaniklým státním podnikem Pragofrukt, jejichž skutečná hodnota byla nulová, protože zánikem státního podniku Pragofrukt jeho výmazem z obchodního rejstříku ke dni 25. 11. 2005 po ukončení likvidace tyto pohledávky zanikly a staly se nevymahatelnými, a následně na základě této smlouvy vyplatil společnosti Contrex částku v celkové výši 39.273.141,30,- Kč. Všichni obvinění přitom věděli, že pohledávky za zaniklým státním podnikem Pragofrukt jsou soudně nevymahatelné, žádný dluh státu vůči společnosti Contrex neexistuje a jeho převzetí a uhrazení státním podnikem Potraviný ve skutečnosti sloužilo k zakrytí vyvedení finančních prostředků České republiky, s nimiž hospodařil státní podnik Potraviný, řízený obv. Ing. Š., ve prospěch společnosti Contrex ovládané obv. Pavlem T.. Obv. Ing. Š. tak uhrazením neexistujících a nevymahatelných pohledávek naložil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

s finančními prostředky z majetku České republiky v rozporu s účelem, k němuž mu byly jako likvidátorovi státního podniku Potraviný svěřeny, a způsobil České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Potraviný, škodu v celkové výši 39.273.141,30,- Kč, s čímž byl on i obvinění Ing. K. a Pavel T., kteří mu svojí výše popsanou činností spáchání uvedeného jednání umožnili, přinejmenším srozumění, a všichni obvinění takto jednali s úmyslem obohatit přinejmenším společnost Contrex,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

II.

obžalovaní

Ing. Jozef Šrámek,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx ,

Ing. Jan Christoph,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují

obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, sp. zn. VZV 16/2015 ze dne 4.1.2019 pro jednání popsané pod jejím bodem 2), jímž měl **obžalovaný Ing. Jozef Šrámek** naplnit skutkovou podstatu trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona a **obžalovaný Ing. Jan Christoph** jím měl naplnit skutkovou podstatu trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1, 3 tr. zákona, jehož se měli dopustit tím, že

obv. Ing. Christoph, zapsaný v seznamu znalců vedeném Krajským soudem v Ústí nad Labem jako znalec z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, ceny a odhady, se specializací tržní oceňování podniků, oceňování nehmotného majetku, oceňování cenných papírů, vypracoval dne 9. 2. 2009 pro společnost AMÁDEUS REAL, a.s., (dále jen „Amádeus“) znalecký posudek č. 1/2009 ke zjištění hodnoty zmařené investice této společnosti, k níž došlo v důsledku nesplnění závazků státního podniku Výzkumný a vývojový ústav dřevařský, s. p., IČ 000 14 125, Na Florenci 7-9, Praha 1 (dále jen „VVÚD“) ze smlouvy o smlouvě budoucí směnné, kterou tento státní podnik uzavřel dne 20. 9. 2007 se společností Amádeus, podle níž měla být připravena a realizována směna nemovitostí mezi státním podnikem VVÚD a společností Amádeus, která však z důvodů na straně VVÚD neproběhla. Postupy a závěry obv. Ing. Christophy uvedené v tomto posudku a použité při jeho zpracování ve vztahu k hodnotě zmařené investice však byly záměrně zcela nesprávné a chybné ve prospěch společnosti Amádeus, protože obviněný použil nijak nepodložené údaje a zmatečný výpočet výše zmařené investice, jeho posudek byl fakticky nepřezkoumatelný a jím vyčíslená hodnota zmařené investice byla neodpovídající. Obviněný ve svém posudku také neuvedl, že se na jeho zpracování podílel další znalec Ing. Petr Landa. Především na základě tohoto posudku pak společnost Amádeus dne 18. 3. 2009 podala k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR žalobu na zaplacení částky ve výši 133.306.261,21 Kč s příslušenstvím, z toho 129.000.000,- Kč jako náhradu škody odpovídající údajné výši zmařené investice podle závěru znaleckého posudku obv. Ing. Christophy, a to na státní podnik Pražské papírny, státní podnik, IČ 002 54 703, U Papírny 2, Praha 7, (dále jen „Papírny“), na který byl závazek státního podniku VVÚD z nerealizované smlouvy se společností Amádeus na základě smlouvy o převzetí závazku ze dne 12. 3. 2009 převeden;

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

Obv. Ing. Šrámek jako ředitel státního podniku Papírny uzavřel dne 12. 3. 2009 se státním podnikem VVÚD smlouvu o převzetí jeho tehdy ještě přesně nevyčísleného závazku vůči společnosti Amádeus, vzniklého nedodržením smlouvy o smlouvě budoucí směnné ze dne 20. 9. 2007, přestože Papírny jako státní podnik podle § 2 odst. 1 zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, v tehdy platném znění, provozovaly podnikatelskou činnost s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost a převzetí uvedeného závazku bez jakéhokoliv protiplnění rozhodně nebylo v souladu s hospodářskými zájmy tohoto státního podniku, které měl obv. Ing. Šrámek hájit. Následně obv. Ing. Šrámek poté, co společnost Amádeus dne 18. 3. 2009 podala na státní podnik Papírny k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR žalobu na zaplacení částky ve výši 133.306.261,21 Kč, nezajistil žádné další informace, podklady a součinnost od VVÚD jako původního dlužníka, v rozhodčím řízení nenamítal neplatnost, případně neexistenci rozhodčí doložky, na jejímž základě rozhodčí soud rozhodoval a která byla uzavřena bez souhlasu zakladatele a v řízení nečinil žádná relevantní právní a skutková tvrzení a nenavrhoval žádné důkazy na obranu Papíren, zejména nijak nerozporoval údajnou výši škody spočívající především ve zmařené investici, vycházející ze zmatečného a nepřezkoumatelného posudku obv. Ing. Christopha, ani nijak nerozporoval odpovědnost Papíren za tuto údajnou škodu podle příslušných předpisů, a pouze dne 2. 4. 2009 zadal vypracování dalšího znaleckého posudku ke zjištění hodnoty zmařené investice Ing. Petru Landovi, znalci zapsanému v seznamu znalců vedeném Krajským soudem v Ústí nad Labem jako znalec pro obor ekonomika, odvětví účetní evidence, ceny a odhady se specializací tržní oceňování podniků, oceňování nehmotného majetku, oceňování cenných papírů, který ho zpracoval dne 3. 4. 2009 pod č. 3/2009 a výši zmařené investice v něm vyčíslil na 132.000.000,- Kč. Tento posudek však byl také nepřezkoumatelný, místy nesrozumitelný, nesprávný a chybný, vyčíslená hodnota zmařené investice neodpovídala skutečnému stavu a vycházela z hypotetických údajů a byly v něm uvedeny zjevně nesprávné údaje ohledně jeho zadavatele, protože podle svého obsahu byl zpracován pro subjekt, jehož investice byla zmařena, navíc tento posudek nijak nemohl vyřešit právní otázku odpovědnosti Papíren za škodu odpovídající zejména hodnotě této údajně zmařené investice. Obv. Ing. Šrámek se však spokojil s tím, že posudkem zjištěná výše zmařené investice byla vyšší než podle posudku obv. Ing. Christopha a v rozhodčí řízení nepodnikl žádné kroky za účelem obrany proti výši požadované náhrady škody, takže Rozhodčí soud poté rozhodl o žalobě společnosti Amádeus dne 23. 4. 2009 tak, že státnímu podniku Papírny uložil povinnost zaplatit společnosti Amádeus částku ve výši 129.256.261,21 Kč včetně úroků z prodlení, přičemž při stanovení její výše vzhledem k fakticky nulové aktivitě Papíren zcela akceptoval závěry znaleckého posudku obv. Ing. Christopha. Obv. Ing. Šrámek se po doručení rozhodčího nálezu nezabýval možností dosažení jeho zrušení soudem podle § 31 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, v tehdy platném znění, a o jakoukoliv obranu proti rozhodčímu nálezu se ani nepokusil. Svoji nečinností tak porušil povinnost opatrovat majetek státního podniku Papírny, která mu jako jeho řediteli vyplývala především z § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v tehdy platném znění, podle něhož je základní povinností zaměstnanců řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, a z § 302 písm. g) stejného zákona, podle něhož jsou vedoucí pracovníci povinni zabezpečovat opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, protože nepostupoval s péčí řádného hospodáře a po doručení rozhodčího nálezu činil úkony pouze k odkladu úhrady závazku a k tomu, aby byl závazek převeden na jiný státní podnik, o což dne 18. 5. 2009 požádal zakladatele vzhledem k tomu, že státní podnik Papírny neměl dostatečné prostředky na úhradu závazku. Následně došlo rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu s účinností ke dni 10. 5. 2010 ke zrušení státního podniku Papírny a jeho sloučení se státním podnikem ČPP Transgas s. p., IČ 000 02 674, Londýnská 730/59, Praha 2, (dále jen „Transgas“), na který tak přešla povinnost uhradit společnosti Amádeus závazek podle

rozhodčího nálezu, který poté státní podnik Transgas postupně ve čtyřech splátkách do 30. 9. 2010 uhradil včetně úroků z prodlení, a to v celkové výši 143.603.121,21 Kč;

České republice tak na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Transgas, v přímé souvislosti s popsáním jednáním obv. Ing. Christoph a nečinností obv. Ing. Šrámka vznikla škoda ve výši 138.350.000,- Kč, odpovídající rozdílu mezi částkou, která byla společností Amádeus státním podnikem Transgas plněna a skutečnou výší zmařené investice společností Amádeus, s čímž obviněný Ing. Šrámek musel být přinejmenším srozuměn a obv. Ing. Christoph to přinejmenším měl předpokládat,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem,

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se ČPP Transgas s.p. odkazuje ve vztahu k nároku na náhradu škody ad 2) podané obžaloby na řízení ve věcech občanskoprávních.

III.

obžalovaní

Ing. Jan Š.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx ,

Ing. Michael A.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx ,

Václav K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem Xxx ,

Pavel T.,

nar. xxx v Xxx , trvale bytem xxx,

AMÁDEUS REAL, a.s.,

Dlouhá 741/13, Praha 1 – Staré Město, IČ 272 41 131,

Marcott Invest s.r.o.,

Na Bělidle 2, Praha 5 - Smíchov, IČ 284 24 689

European Business Consulting s.r.o.,

Ambrožova 2408/1, Praha 3, IČ 629 06 585,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ludmila Příbylová

obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, sp. zn. VZV 16/2015 ze dne 4.1.2019 pro jednání popsané pod jejím bodem 3), jímž měli naplnit skutkovou podstatu zločinu podvodu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měli dopustit společně tím, že

obv. Ing. Š. jako ředitel státního podniku Transgas a zároveň jako likvidátor státního podniku České energetické závody, státní podnik „v likvidaci“, IČ 000 02 691, U mlýna 1755/5, Praha 4, (dále jen „ČEZ“), nejprve v prvním pololetí roku 2013 v Praze připravil uzavření smlouvy o převodu práva hospodařit s majetkem státu a změně příslušnosti k hospodaření a nakládání s majetkem státu mezi státními podniky Transgas a ČEZ, zajistil projednání a schválení této smlouvy dozorčí radou státního podniku Transgas, dále na MPO, které je zakladatelem obou uvedených státních podniků, zajistil udělení souhlasu s uzavřením uvedené smlouvy a následně dne 5. 6. 2013 jako likvidátor státního podniku ČEZ za tento státní podnik tuto smlouvu uzavřel, přičemž za státní podnik Transgas ji na základě jím udělené plné moci uzavřel advokát Mgr. Pavel Štrbík. Předmětem této smlouvy bylo úplatné postoupení práva hospodaření státního podniku Transgas s nemovitými věcmi ve vlastnictví České republiky, tvořícími tzv. areál Brno – Černovice, podrobně popsanými v bodě II. uvedené smlouvy, a to za peněžité plnění od státního podniku ČEZ ve výši 99.000.000,- Kč, přestože tržní cena těchto nemovitých věcí v době uzavření smlouvy byla pouze 52.500.000,- Kč, přičemž nepřiměřené výše smluvní ceny si musel být obv. Ing. Š. vědom, protože měl k dispozici informace důležité pro stanovení ceny předmětných nemovitých věcí, zejména o tom, že v říjnu roku 2009 byla znaleckým posudkem zjištěna jejich tržní hodnota ve výši 35.000.000,- Kč a následně se je nepodařilo ve třech kolech dobrovolné veřejné dražby vydražit ani za 60.000.000,- Kč, stejně jako tyto skutečnosti znal obv. Ing. A., jednatel obviněné společnosti European Business Consulting s.r.o. (dále jen „EBC“), jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, který na základě mandátní smlouvy uzavřené dne 1. 8. 2012 mezi obviněnou společností EBC, zastoupenou obv. Ing. A., a státním podnikem Transgas, zastoupeným obv. Ing. Š., v prvním pololetí roku 2013 v Praze poskytoval obv. Ing. Š. poradenství mimo jiné ve věci výše uvedeného převodu práva hospodaření, protože obv. Ing. A. jako dřívější předseda dozorčí rady státního podniku Papírny, který před státním podnikem Transgas hospodařil s předmětným areálem, byl seznámen s jeho skutečnou hodnotou, a přesto svým jednáním přispěl obv. Ing. Š. k přípravě převodu a jeho schválení nejméně na MPO. Tímto úmyslným jednáním obv. Ing. Š. porušil povinnosti likvidátora státního podniku ČEZ, vyplývající mu ze smlouvy o podmínkách výkonu činnosti a odměně likvidátora, kterou uzavřel s MPO dne 21. 6. 2006, která ve svém čl. III odst. 2 stanoví, že likvidátor činí jménem podniku jen úkony směřující k likvidaci podniku a při likvidaci postupuje podle příslušných právních předpisů při dodržování co nejvyšší hospodárnosti a dále povinnosti vyplývající mu z § 70 odst. 3, § 71 odst. 5 a § 72 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v tehdy platném znění, s odkazem na § 20a odst. 4 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v tehdy platném znění, podle nichž na likvidátora přechází povinnosti statutárního orgánu, tedy především povinnost řádně spravovat svěřený majetek státu a povinnost hájit zájmy státního podniku, činit jeho jménem jen úkony směřující k jeho likvidaci a nové smlouvy uzavírat jen v souvislosti s ukončením nevyřízených obchodů, nebo je-li to nutné k zachování hodnoty majetku státního podniku nebo k jeho využití. Účelem popsaného jednání obviněných Ing. Š. a Ing. A. přitom bylo získání volných finančních prostředků státním podnikem Transgas, aby je následně mohli použít zejména při dále popsaném pořízení akcií společnosti NEMO SEVER a.s., IČ 268 66 781, Za Mototechnou 1619, Praha 5 (dále jen „Nemo“), které by jinak nemohlo proběhnout.

Obvinění Ing. Š., Ing. A., Pavel T. a Václav K. se zároveň v přesně nezjištěné době nejpozději v roce 2013 v Praze se záměrem získat majetkový prospěch na úkor České republiky přinejmenším pro obviněné společnosti Marcott Invest s.r.o., (dále jen „Marcott“) a Amádeus, dohodli na přípravě a realizaci transakce spočívající v úplatném pořízení 100% akcií společnosti Nemo státním podnikem Transgas. Za tímto účelem nejprve obviněná společnost Amádeus, ovládaná

obv. Václavem K., jako jediný akcionář společnosti Nemo nepeněžitými vklady nemovitých věcí nacházejících se v Ústí nad Labem a Liberci navýšila základní jmění společnosti Nemo na údajnou hodnotu 403.500.000,- Kč a následně obv. Václav K. jako jediný člen představenstva obviněné společnosti Amádeus, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, převedl 100% akcií společnosti Nemo na základě smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 26. 8. 2013 za cenu ve výši 344.000.000,- Kč obviněné společnosti Marcott, za kterou tuto smlouvu uzavřel její jednatel obv. Pavel T., jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, přičemž doba splatnosti kupní ceny za převod akcií byla obviněnými Václavem K. a Pavlem T. sjednána na dobu šesti měsíců od uzavření této smlouvy. Získání nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, které do ní předtím vložila společnost Amádeus, poté bylo oficiálním důvodem zájmu státního podniku Transgas, jednajícího ředitelem obv. Ing. Š., o koupi 100% akcií společnosti Nemo, přičemž obvinění odvozovali vyšší ceny za převod akcií na zjištění hodnoty těchto nemovitých věcí a výše výnosů z nich, proto obv. Ing. Š. zadal obviněné společnosti EBC, zastoupené jednatelem obv. Ing. A., zpracování „analýzy investiční nabídky“ na převod akcií společnosti Nemo, posléze vyhotovené obv. Ing. A. dne 6. 9. 2013, a „ekonomického a právního „due diligence“ společnosti Nemo,“ vyhotoveného obv. Ing. A. dne 3. 9. 2013. Obvinění Ing. Š. a Ing. A. zajistili také vypracování znaleckých posudků znalcem Ing. Vladimírem Pauerem ohledně obvyklých cen předmětných nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, podle nichž jejich celková tržní hodnota činila 351.117.000,- Kč a obv. Ing. A. dále zajistil vypracování znaleckého posudku k ocenění podniku společnosti Nemo znaleckým ústavem ACONTA, s.r.o., podle něhož činila jeho hodnota 318.054.000,- Kč. Skutečná tržní hodnota 100 % akcií společnosti Nemo, respektive podniku této společnosti, však v době zpracování výše uvedených dokumentů obv. Ing. A., které měly odůvodňovat dohodnutou výši kupní ceny za převod akcií, byla pouze 251.700.000,- Kč, protože tolik v té době ve skutečnosti činila celková obvyklá cena nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo. Analýzu investiční nabídky, vypracovanou obv. Ing. A., což byl dokument, které obsahoval nesprávné a neúplné údaje ohledně výhodnosti pořízení akcií společnosti Nemo a jejich skutečné hodnoty, obv. Ing. Š. následně využil na jednání dozorčí rady státního podniku Transgas dne 25. 9. 2013 k prosazení schválení uzavření předmětné smlouvy o převodu akcií společnosti Nemo, kde jimi dokládal výhodnost této transakce pro státní podnik Transgas z hlediska ceny pořízovaného majetku a budoucích výnosů z něho, čímž uvedl členy dozorčí rady v omyl a zatajil jim rozhodné skutečnosti a dozorčí rada tak uzavření smlouvy projednala a schválila. Následně tuto analýzu a znalecké posudky Ing. Vladimíra Pauera a ACONTA s.r.o. obv. Ing. Š. předložil ve dnech 30. 9. a 7. 10. 2013 také MPO jako zakladateli státního podniku Transgas se žádostí o udělení souhlasu s předmětnou transakcí, kterou odůvodnil potřebou využít a zhodnotit volné finanční prostředky podniku, přičemž ale v žádosti uvedl nepravdivé a neúplné údaje především o předpokládaných výnosech z této investice pro státní podnik Transgas jako budoucího akcionáře společnosti Nemo, čímž také uvedl příslušné pracovníky ministerstva v omyl a zatajil jim rozhodné skutečnosti a požadovaný souhlas proto byl dne 27. 11. 2013 udělen. Poté dne 10. 12. 2013 v Praze uzavřel obv. Ing. Š. za státní podnik Transgas jako nabyvatele s obviněnou společností Marcott, zastoupenou obv. Pavlem T., jako převodcem, smlouvu o úplatném převodu 43 kusů akcií společnosti Nemo, představujících 100% podíl na jejím základním kapitálu, za kupní cenu v celkové výši 351.000.000,- Kč. Obviněná společnost Marcott se na převodu akcií společnosti Nemo podílela v postavení fakticky nadbytečného prostředníka, protože obv. Ing. Š. a obv. Ing. A. ve skutečnosti vyjednali předmětný obchod přímo s obv. Václavem K., jednajícím za obviněnou společnost Amádeus, který obviněného Pavla T. a jím ovládanou obviněnou společnost Marcott do obchodu zapojil k zakrytí zapojení společnosti Amádeus do popsané transakce, protože obvinění Ing. Š. a Ing. A. pro obviněného Václava K. a jím ovládanou obviněnou společnost Amádeus v minulosti pracovali, spojují je dlouhodobé osobní vazby a obviněný Ing. A. společnosti Amádeus poskytoval poradenství i v době krátce před předmětnou transakcí, fakticky proto nemohl výhodnost transakce nezávisle posuzovat pro státní

podnik Transgas. Obvinění se tímto jednáním pokusili obohatit přinejmenším obviněné společnosti Amádeus a Marcott o částku ve výši 99.300.000,- Kč, představující rozdíl mezi sjednanou cenou za převod akcií společnosti Nemo a jejich skutečnou tržní hodnotou, a zároveň byli přinejmenším srozuměni se způsobením škody ve stejné výši České republice na majetku, k němuž měl právo hospodařit státní podnik Transgas, protože předmětné akcie byly nabyty do majetku České republiky a státní podnik Transgas získal právo s nimi hospodařit. V důsledku zablokování finančních prostředků na bankovním účtu obviněné společnosti Marcott Finančním analytickým útvarům Ministerstva financí ČR a následného zahájení trestního řízení však došlo dne 7. 5. 2014 ke zrušení předmětného obchodu a finanční prostředky uhrazené státním podnikem Transgas obviněné společnosti Marcott mu byly vráceny, aniž by došlo k navazujícímu finančnímu plnění za předchozí převod akcií společnosti Nemo mezi obviněnými společnostmi Marcott a Amádeus,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění

1. Soud učinil skutkové a právní závěry na podkladě dokazování, jak je provedl v rámci konaného hlavního líčení. Dospěl tak dílem k závěru o vině obžalovaných Š., K., A., K. a Amádeus Real, přičemž ostatní obžalované podané obžaloby zprostil. Soud tak v otázce viny vzal za prokázané, že obžalovaný Š. nakládal se svěřenými prostředky, ať už jako likvidátor Potraviny s.p. v likvidaci či jako ředitel ČPP Transgas s.p., nezákonným způsobem, když nedůvodně provedl platby ze svěřených peněžních prostředků, ačkoli k tomu nebyl dán zákonný podklad, přičemž v jednom případě jej k takové činnosti navedl obžalovaný K. a ve druhém případě mu k tomu pomohl svou činností obžalovaný A.. V případě obžalovaných K. a Amádeus Real pak vzal soud za prokázané, že oba obžalovaní ve vzájemné součinnosti zamlčeli podstatné skutečnosti vůči ČPP Transgas, když do majetku Nemo Sever prodali za nadhodnocenou kupní cenu nemovitý majetek, za který měla zaplatit až ČPP Transgas jako nový 100% vlastník Nemo Sever, když takto by státnímu podniku byla způsobena škody ve výši 19.130.000 Kč.

2. **Obžalovaný Ing. Jan Š.** vypověděl, že jako vystudovaný ekonom se od 90. let zabýval likvidací mj. státních podniků, přičemž vždy dovedl příslušný podnik do výmazu z obchodního rejstříku a nikdy nebyl stran této své činnosti vyšetřován. Na jaře roku 2006 byl jmenován likvidátorem státního podniku Potraviny Středočeský kraj. Poté, co dostal od Ing. K. informaci o předjednání způsobu vyrovnání dluhu státního podniku Pragofrukt Praha, vyžádal si od JUDr. Štrbíkovi právní rozbor obsahu tohoto předjednání. Tento rozbor následně poskytl Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR (dále jen „MPO“), přičemž po obdržení reakce MPO se dohodl se společností Contrex, za kterou jednal obžalovaný T., o způsobu vypořádání pohledávek společnosti Contrex, se kterým následně MPO souhlasilo a vypořádání tak bylo provedeno. Ve vztahu ke státnímu podniku ČPP Transgas obžalovaný uvedl, že na začátku léta 2012 byl MPO požádán, zda by nepřijal funkci ředitele státního podniku ČPP Transgas, přičemž do této funkce byl jmenován v červenci 2012. Jelikož státní podnik ČPP Transgas měl v danou chvíli toliko jednoho zaměstnance, uzavřel obžalovaný mandátní smlouvu se společností EBC, kterou zastupoval Ing. A., se kterým měl obžalovaný dlouholeté pozitivní pracovní zkušenosti, neboť pro něj sám obžalovaný dříve pracoval. Obžalovaný Ing. A. byl specialistou na finance, zatímco obžalovaný na daně a účetnictví, přičemž takovéto uzavírání mandátních smluv bylo v rámci činnosti obžalovaného naprosto běžné. Při ukončení své činnosti ve státním podniku ČPP Transgas obžalovaný smlouvu s EBC sám ukončil. Činnost státního podniku ČPP Transgas se soustředila pouze na dopisování si s příslušnými úřady kvůli pohledávkám, které měla společnost za státy Kazachstán a Ukrajina, a zároveň státní podnik ČPP Transgas měl ve stejné výši jako tyto pohledávky dluhy vůči Ministerstvu financí ČR. Obžalovaný dostal od MPO za úkol vytvořit koncepci fungování státního podniku ČPP Transgas, aby byly uvedené pohledávky co nejdříve

uhrazeny. Koncepce spočívala obecně ve zvýšení majetkového portfolia státního podniku ČPP Transgas, a to prostřednictvím investování do nemovitostí. Státní podnik ČPP Transgas měl poměrně rozsáhlý finanční majetek ve výši desítek miliónů korun, který byl předchozím vedením státního podniku dán do správy společností Conseq, která pro státní podnik ČPP Transgas nakoupila různé akcie a dluhopisy. Od auditora však zjistil, že jsou velice rizikové, pročež spolupráci se společností Conseq ze své pozice ukončil. V důsledku skončení spolupráce byla společnost Conseq do konce roku 2012 vyplacena finanční částka ve výši 420 nebo 410 mil. Kč. Státním podnikem ČPP Transgas byly následně nakoupeny akcie společnosti Nemo Sever. K nákupu těchto akcií došlo na základě dopisu od svědka J. ze společnosti Real – Treuhand Reality, neboť ten měl v nabídce portfolio nemovitostí společnosti Amádeus Real, kteréžto nemovitosti obžalovaný znal již z doby, kdy vykonával funkce ve státním podniku ČEZ, který poskytoval společnosti Amádeus Real půjčky, které tato společnost zajišťovala zástavním právem k některým z těchto nemovitostí. Předmětné nemovitosti pak byly vloženy do nově vytvořené společnosti Nemo Sever, pročež došlo k nákupu akcií této společnosti, když za státní podnik ČPP Transgas většinu jednání, ověření ziskovosti a další úkony, činil Ing. A. a za společnost Amádeus Real jednal svědek J. a obžalovaný T., který měl být osobu, která akcie převede, a to za společnost Marcott Invest, která akcie vlastnila. Na hodnotu nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever byly provedeny dva znalecké posudky. Ohledně nemovitostí, které přibyly do majetku společnosti Nemo Sever oproti nemovitostem sepsaným ve smlouvě o převodu akcií, obžalovaný uvedl, že o nich neměl žádné povědomí a po zjištění této skutečnosti byl obžalovaný T. vyzván, aby vše opravil podle obsahu sjednané smlouvy. K převodu areálu v Brně - Černovicích obžalovaný uvedl, že tento areál byl majetkem mj. společnosti RKT, ve vztahu k níž byl obžalovaný jmenován likvidátorem. Následně došlo postupně k přesunu tohoto areálu do majetkové sféry jiných společností, a to i státního podniku ČPP Transgas. Uvedený areál měl být prodán SŽDC za částku 107 nebo 108 mil. Kč, ovšem po konfliktu mezi MPO a ministerstvem dopravy k prodeji areálu nedošlo. Na území tohoto areálu byla vyhlášena stavební uzávěra, pročež areál neměl pro státní podnik ČPP Transgas žádnou hodnotu ve smyslu dříve předpokládaného využití. S ohledem na tuto skutečnost tak byl areál se souhlasem MPO prodán za částku stanovenou znaleckým posudkem státnímu podniku ČEZ, jehož likvidátorem byl sám obžalovaný. Právě proto, že obžalovaný působil v obou společnostech, byl pověřen jednáním za státní podnik ČPP Transgas při prodeji areálu Mgr. Štrbík.

3. **Obžalovaný Ing. Michael A.** v rámci své výpovědi popsal vznik osobního kontaktu s obžalovanými, a konkrétně pak s obžalovanými Ing. Š. a K.. Dále popsal své postavení ve společnosti EBC a rovněž své postavení a konkrétní jednání, která činil v době, kdy se s obžalovaným Ing. Š. dohodl, že společnost EBC bude vykonávat činnost pro státní podnik ČPP Transgas, ve kterém se stal obžalovaný Ing. Š. ředitelem. Pro obžalovaného Ing. Š. vypracoval zásady koncepce ohledně nakládání s nemovitostmi, kterou si obžalovaný Ing. Š. následně upravil a předložil ji dozorčí radě a zřizovateli státního podniku ČPP Transgas. Konkrétně pak obžalovaný popsal, jak poskytoval obžalovanému Ing. Š. náhledy možného nakládání s majetkem státního podniku ČPP Transgas, a to včetně areálu v Brně - Černovicích. Na základě návrhu obžalovaného, který od něj dále převzal obžalovaný Ing. Š., došlo postupně k rozdělení areálu v Brně - Černovicích, na jehož ocenění byl z jeho pokynu vypracován znalecký posudek společností Proscm, a převedení neziskových částí areálu na sběrné místo, kterým byl státní podnik ČEZ. Ohledně právních postupů spolupracoval obžalovaný s JUDr. Štrbíkem. Rovněž se pak obžalovaný vyjádřil stran nabytí akcií společnosti Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas. Obžalovaný podrobně popsal, jak se dozvěděl o nabídce na koupi nemovitostí v Ústí nad Labem a Liberci od společnosti Amádeus Real, jejímž předsedou představenstva byl obžalovaný K., a které byly vloženy do společnosti Nemo Sever, což byl běžný postup při prodeji většího počtu nemovitostí. Obžalovaný sám prohlédl dané nemovitosti, vyhotovil různé scénáře výnosnosti celé investice, domluvil kupní cenu, vyhotovil ekonomické a právní due diligence a

prováděl další jednání spojená s touto investicí, a to nejvíce se svědkem J. či ekonomickou ředitelkou Šatalovou, když se všemi zjištěnými informacemi na denní bázi seznamoval a domlouval se s obžalovaným Ing. Š.. Posléze se obžalovaný dozvěděl, že k nákupu akcií společnosti Nemo Sever má dojít od společnosti Marcott Invest, za kterou jednal obžalovaný T.. V období před Vánoci pak ze strany obžalovaného, obžalovaného Ing. Š. nebo pí. Turinové bylo zjištěno, že ve společnosti Nemo Sever bylo více nemovitostí a závazků, než bylo sjednáno, což bylo následně řešeno ze strany Ing. Š. a JUDr. Štrbík, neboť se jednalo o právní věci a obžalovaný se těchto jednání již neúčastnil.

4. **Obžalovaný Václav K.** popsal, že se v rámci své podnikatelské činnosti, provozované prostřednictvím společnosti Amádeus Real a zaměřené na obchodování s nemovitostmi, rozhodl prodat nemovitosti, které společnost Amádeus Real vlastnila na území Ústí nad Labem a Liberce, a to z důvodu přesunu podnikatelské činnosti společnosti Amádeus Real do Prahy. Prodávané nemovitosti vložil do společnosti Nemo Sever, jejíž akcie převedl na obžalovaného T., kterého pro úsporu svého času pověřil sjednáním prodeje akcií společnosti Nemo Sever, když takovýto způsob prodeje nemovitostí, tj. prostřednictvím prodeje akcií společnosti, do které byly vloženy jako nepeněžitý vklad v rámci navýšení základního jmění, byl daňově výhodnější. V srpnu 2013 začal obžalovaný T. jednat o prodeji akcií se státním podnikem ČPP Transgas. Jelikož se jednalo o velkou transakci, která by výrazně ovlivnila aktiva obžalovaného, musel o všem informovat banku Raiffeisen, u které měl úvěr. Ta obžalovanému poskytla k zajištění obchodu svědka Ing. J. , který tak rovněž akcie společnosti Nemo Sever nabízel. Do průběhu jednání o prodeji akcií společnosti Nemo Sever státnímu podnikem ČPP Transgas zasahoval opakovaně i sám obžalovaný. Přibližně v září 2013 poté, co obžalovaný Ing. A. sdělil, že státní podnik ČPP Transgas nemůže poskytnout zálohu za koupi akcií společnosti Nemo Sever, se obžalovaný rozhodl vložit do společnosti Nemo Sever i další nemovitosti, aby je všechny prodal dohromady případnému jinému zájemci. V listopadu nebo prosinci 2013 se v rámci dalšího jednání o koupi akcií společnosti Nemo Sever obžalovaní Ing. Š. a Ing. A. ozvali s tím, že do společnosti Nemo Sever byly vloženy další nemovitosti, o čemž nevěděli, načež obžalovaný K. tyto další nemovitosti ze společnosti Nemo Sever přeprodal zpět do Amádeus Real, aby mohl být obchod uzavřen podle uzavřené dohody se státním podnikem ČPP Transgas. Stran bodu 2) obžaloby obžalovaný uvedl, že se se státním podnikem Výzkumným a vývojovým ústavem dřevařským (dále jen „VVÚD“) dohodl prostřednictvím společnosti Amádeus Real na tom, že vytipují určitý areál, kam by se VVÚD mohl přesídlit, tento upraví pro potřeby VVÚD a na základě směnné smlouvy VVÚD na Amádeus Real převede dosavadní sídlo, tj. budovu v Praze na Florenci, a Amádeus Real zajištěný a upravený areál na VVÚD. Vhodný areál byl zajištěn v Rudné, společnost Amádeus Real ho zakoupila, zaplatila daň z nemovitosti a daň z nabytí nemovitosti. Posléze však bylo usnesením vlády rozhodnuto, že VVÚD bude privatizován a k jeho přesídlení nedojde. V důsledku toho společnost Amádeus Real vznikla škoda, kterou se po neúspěšném jednání společnost Amádeus Real rozhodla vymáhat soudní cestou, když jednání v této fázi měl na starosti Ing. Soukup, který zajistil znalce k vyčíslení škody, a dále zřejmě právník JUDr. Petřík.

5. **Obžalovaný Pavel T.** byl obžalovaným K. ústně pověřen k zajištění prodeje nemovitostí, které vlastnila společnost obžalovaného K. Amádeus Real na území Ústí nad Labem a Liberce. Na počátku roku 2013 obžalovaný K. rozhodl, že předmětné nemovitosti převede do společnosti Nemo Sever a budou se prodávat formou prodeje akcií této nově vzniklé společnosti. Na jaře 2013 obžalovaný zkontaktoval obžalovaného Ing. Š. ohledně možnosti nákupu akcií společnosti Nemo Sever pro státní podnik ČPP Transgas, za který obžalovaný Ing. Š. jednal. Obžalovaný Ing. Š. již o této nabídce věděl, a to zřejmě od svědka J. , který prodej rovněž nabízel. Jelikož se v průběhu jednání o prodeji akcií společnosti Nemo Sever objevil i další zájemce, a sice společnost HZ Real, za kterou jednal pan Hořánek, a nebylo jasné, komu budou akcie prodány, dohodl se obžalovaný T. s obžalovaným K., že akcie společnosti Nemo Sever budou dočasně

převedeny na společnost Marcott Invest obžalovaného T., aby ten měl snadnější vyjednávací pozici, o čemž byl státní podnik ČPP Transgas informován. Po dalších jednáních, která za státní podnik ČPP Transgas vedli obžalovaní Ing. Š. a Ing. A., a vyhotovení znaleckých posudků, byly v prosinci 2013 akcie společnosti Nemo Sever prodány státnímu podniku ČPP Transgas, a to za cenu 351 mil. Kč, která plynula ze znaleckého posudku Ing. Pauera, který si nechal zhotovit státní podnik ČPP Transgas. Společnosti HZ Real nebyly akcie prodány z toho důvodu, že byl problém s tím, že společnost HZ Reality chtěla celou transakci financovat úvěrem, což by vedlo k časové prodlevě, která by mohla vyvolat problém stran toho, že akcie společnosti Nemo Sever byly na společnost Marcott Invest převedeny toliko na časově omezenou dobu. V okamžiku, kdy se objevil problém s větším množstvím nemovitostí, které byly do společnosti Nemo Sever vloženy, oproti tomu, co bylo obsahem smlouvy mezi státním podnikem ČPP Transgas a společností Marcott Invest, o čemž ho informoval obžalovaný Ing. Š., celou situaci začal řešit toliko obžalovaný K.. K bodu 1) podané obžaloby obžalovaný uvedl, že v roce 2005 měl obžalovaný ve společnosti Contrex investiční záměr, kterým bylo nakoupit určité pohledávky, kterých bylo v té době na trhu velké množství. Obžalovaný z nějakých veřejných zdrojů dostal tip na koupi pohledávek od banky ČSOB a společnosti Čechofrakt za státním podnikem Pragofrukt Praha, o jehož fungování obžalovaný v dané době nic nevěděl. Sám obžalovaný se divil, že je možné nakoupit pohledávky za státem, ale prostřednictvím právní analýzy předmětných pohledávek a jejich vymahatelnosti, poskytnuté advokátní kanceláří BBH Mgr. Petříka, zjistil, že pohledávky jsou vymahatelné a uplatnitelné. Samotný nákup a následné vymáhání těchto pohledávek prováděla advokátní kancelář BBH, když obžalovaný se účastnil pouze finálních jednání, kdy se podepisovaly smlouvy, a pohledávky byly následně uspokojeny ze strany státního podniku Potraviny Středočeský kraj. Ohledně předmětných pohledávek obžalovaný jednal z MPO s obžalovaným Ing. K.

6. Jako **obžalovaný** byl v rámci hlavního líčení slyšen **Ing. Jozef Šrámek**. Ten vypověděl, že v únoru roku 2008 dostal jako ředitel státního podniku Pražské papírny pokyn od ředitele VVÚD Ing. Mencla, který si následně ověřil u zřizovatele, aby z důvodu toho, že státní podnik Pražské papírny byl sběrným místem, převzal závazek VVÚD, a to z důvodu rozhodnutí o privatizaci VVÚD. Součástí převzetí závazku byly i dokumenty, na jejichž základě předmětný závazek vznikl. Danému pokynu ze své pozice ředitele vyhověl, neboť se jednalo o pokyn zřizovatele, který by v případě neuposlechnutí mohl obžalovaného z pozice odvolat. Za převzetí závazku státní podnik Pražské papírny převzal od VVÚD rekreační středisko v Malé Úpě, rekreační středisko Zvonička a další majetek. Po krátké době obžalovaný zjistil, že věřitel oprávněný z převzatého závazku, společnost Amádeus Real, podal v souladu s dokumenty žalobu k rozhodčímu soudu, a to na částku značně převyšující 4 mil. Kč, kteroužto částkou měl být předmětný závazek dle původního sdělení z doby před převzetím závazku. Obžalovaný se tak obrátil na advokátní kancelář JUDr. Štrbík a JUDr. Rybáře, s jejíž pomocí nechal vyhotovit znalecký posudek od Ing. Landy na výši dluhu vůči společnosti Amádeus Real. Tento znalec byl pro krátký časový úsek pro vyhotovení znaleckého posudku jediný dostupný. Závěrem znaleckého posudku byla částka jen o několik mil. nižší, než jaká plynula ze znaleckého posudku vyhotoveného pro společnost Amádeus Real. Při rozhodčím řízení byl státní podnik Pražské papírny zastoupen JUDr. Novotným, neboť ve vztahu k JUDr. Rybářovi bylo zjištěno, že ten ve své praxi zastupoval i VVÚD, pročež bylo obžalovanému řečeno, že lepší bude najmout jiného advokáta. Po obdržení rozhodnutí ve věci, kdy bylo rozhodnuto o povinnosti státního podniku Pražské papírny do 3 dnů od právní moci uhradit závazek s příslušenstvím, a poté, co obžalovanému bylo ze strany JUDr. Novotného sděleno, že proti tomuto rozhodnutí se nedá nijak bránit, se obžalovaný i z důvodu toho, že státní podnik Pražské papírny byl v dané době ve špatné finanční situaci, obrátil na zřizovatele, který proto, že se nedařilo získat finance pomocí prodeje majetku státního podniku Pražské papírny, rozhodl, že státní podnik Pražské papírny bude spojen se státním podnikem ČPP Transgas. Obžalovaný jednoznačně popřel, že by

neověřoval soulad se zákonem a souhlas zřizovatele se smlouvami a jejími dodatky, které VVÚD uzavřel, neboť ze strany ředitele VVÚD měl zjištěno, a to již při samotném převzetí závazku, že ten se zřizovatelem vše projednal a souhlas zřizovatele s uzavřením smlouvy byl navíc obsahem smlouvy.

7. **Obžalovaný Ing. Josef K.** při hlavním líčení popsal situaci ohledně státního podniku Pragofrukt Praha, který byl po provedeném konkurzu vrácen do likvidace. Vůči tomuto subjektu uplatnil obžalovaný T. za společnost Contrex pohledávky. S ohledem na tlak z vedení MPO, které požadovalo snižování počtu státních podniků, se rozhodli řešit pohledávky až po výmazu státního podniku Pragofrukt Praha z obchodního rejstříku. Následně přišla opětovná urgence k plnění pohledávky od obžalovaného T., která byla adresována Ing. F. . Na toto zaslal zřizovatel negativní stanovisko k možnosti plnění uplatněné pohledávky vyhotovené JUDr. Chvalovou, když však toto stanovisko pouze obecně vyjadřovalo negativní názor, ovšem výslovně neříkalo, že by plnění pohledávky bylo právně nemožné. S tímto stanoviskem vyjádřil již vůči samotnému obžalovanému obžalovaný T. nesouhlas, neboť měl své právní stanovisko, podle kterého byly pohledávky stále vymahatelné. Následně byl ze strany obžalovaného vyzván zkušený likvidátor, obžalovaný Ing. Š., aby po právu našel způsob řešení celého problému. Poté obžalovaný obdržel právní rozbor vypracovaný JUDr. Štrbíkem, který byl v té době renomovaným právníkem, zabývajícím se problematikou státních podniků. V reakci na tento rozbor pak obžalovaný Ing. Š. obžalovanému zaslal souhlasné stanovisko k navrženému dalšímu postupu ohledně uspokojení pohledávek společnosti Contrex prostřednictvím státního podniku Potraviný Středočeský kraj. K pokynům ze strany zřizovatele, adresovaným statutárním zástupcům státních podniků, obžalovaný uvedl, že tyto zřizovatel mohl dávat, což plynulo z interních směrnic ministerstva. Proč byl vybrán právě státní podnik Potraviný Středočeský kraj k uspokojení pohledávek uplatněných společností Contrex, obžalovaný nevěděl.

8. **Obžalovaný Ing. Jan Christoph** se v rámci svého vyjádření vyjádřil stran jím vypracovaného znaleckého posudku č. 1/2009, který si zadala vypracovat společnost Amádeus Real, a to stran zjištění hodnoty zmařené investice, která byla zmařena v souvislosti s nemožností realizovat podnikatelský záměr, a to jako podklad pro jednání s protistranou. Obžalovaný podrobně rozvedl jednotlivé části jím zpracovaného znaleckého posudku a závěry, ke kterým dospěl, když uvedl, že byl při vypracování znaleckého posudku vázán formulací zadání zadavatele, vycházel toliko z podkladů dodaných zadavatelem, u nichž neměl povinnost ověřovat jejich pravdivost či pravost, a jím učiněné závěry byly toliko hypotetické. Dále obžalovaný označil za chybný postup rozhodčího soudu, pokud jím vypracovaný znalecký posudek připustil jako znalecký posudek pro toto řízení, neboť za tímto účelem nebyl znalecký posudek vyhotoven a znalec tak nemůže nést následky s tím spojené. Dále se pak obžalovaný podrobně vyjádřil k závěrům znaleckého ústavu A-Consult, který obžalovaným zastávané názory, vyjádřené ve znaleckém posudku, vyvracel, a to především ve vztahu k tomu, že znalec nikdy ve svém posudku nezjišťoval způsobenou škodu, nýbrž hodnotu zmařené investice, což je pojem zcela jiný, neboť ten je vázán na hypotetické budoucí příjmy, na které zadavatel mohl dosáhnout, kdyby směna s VVÚD proběhla v souladu s uzavřenou smlouvou.

9. Jako **svědek** byl při hlavním líčení slyšen **Petr Mencl**, bývalý ředitel VVÚD. Ten měl po svém nástupu začátkem roku 2007 za úkol konsolidovat VVÚD, které bylo v červených číslech. Sestavil tak záměr fungování VVÚD, který za zřizovatele VVÚD schválil obžalovaný Ing. K. . Největším problémem bylo sídlo VVÚD, neboť v sídle na Florenci byla ve sklepě chemická dílna, která znamenala velkou ekologickou zátěž a s tím spojené zvýšené náklady na provoz tohoto sídla. I s ohledem na finanční situaci VVÚD bylo jediným schůdným řešením najít partnera, který by zafinancoval vybudování nového sídla pro VVÚD, a následnou směnnou by došlo k výměně sídla VVÚD za nově vzniklé sídlo. Za takového partnera VVÚD, se souhlasem

zřizovatele, a to konkrétně Ing. Hünera, byla po dlouhém hledání přijata společnost Amádeus Real, zastoupená obžalovaným K.. Svědek sám k ocenění sídla VVÚD na Florenci zadal vypracovat znalecký posudek panu Čechovi, který dospěl k závěru o hodnotě sídla ve výši 60 – 65 mil. Kč. VVÚD následně našlo vhodnou lokalitu v Říčanech, nechalo zhotovit projekt, se souhlasem zakladatele, a to Ing. Hünera nebo Vaňka, byla se společností Amadeus Real podepsána koncem roku 2007 budoucí směnná smlouva s kompenzací pro společnost Amádeus Real ve výši 4 mil. Kč, a následně společnost Amádeus Reality pro VVÚD vyhlášenou lokalitu zakoupila. K předmětné budoucí směnné smlouvě byly z podnětu společnosti Amádeus Real následně na začátku roku 2008 a koncem roku 2008 sepsány dva dodatky ohledně toho, že případný spor ze smlouvy bude řešen rozhodcem. Tyto dva dodatky již svědek nenechal schválit zakladatele, neboť podle názoru právníka VVÚD pana Šulce to nebylo, s ohledem na povahu dodatků, nutné. Následně však koncem roku 2008 došlo k vyhlášení privatizace VVÚD, a jelikož zástupce zakladatele svědek Ing. Č. svědkovi sdělil, že je to jeho problém, přistoupil svědek k ukončení směnné smlouvy s Amádeus Real. V důsledku toho došlo ke sporu o částku 4 mil. Kč, o kterém svědek informoval zakladatele, který následně na žádost svědka dovolil v roce 2009 daný závazek i s dalším majetkem VVÚD přenést na jiný státní podnik, a dále už svědek celou situaci nijak neřešil.

10. **Svědék Mgr. Ivan Hloušek** uvedl, že jako likvidátor státního podniku ČEZ po odvolaném obžalovaném Ing. Š. se musel vypořádat s problémem, že na pozemek ve vlastnictví státního podniku ČEZ v Brně – Černovicích uplatnila restituční nárok církev. On jako likvidátor tento nárok neuznal a následně jednal s ředitelem státního podniku ČPP Transgas panem Černým o tom, že by měly být tyto pozemky vráceny zpět státnímu podniku ČPP Transgas, k čemuž také se souhlasem jejich společného zakladatele došlo, a to na základě úplatné smlouvy o převodu práv hospodaření za částku 100 mil. Kč.

11. V postavení **svědkyně** byla soudem slyšena **Alena J.**, od r. 2001 zaměstnankyně a od r. 2007 členka dozorčí rady státního podniku ČPP Transgas. Svědkyně uvedla, že státní podnik ČPP Transgas v době, kdy byl jeho ředitelem Ing. Plavec, byl povinen z důvodu převzetí státního podniku Pražské papírny převzít i rozhodčí nález a uhradit částku z tohoto nálezu plynoucí vůči společnosti Amádeus Real. V dané době za státní podnik Pražské papírny jednal obžalovaný Ing. Srámek. Ohledně převodu areálu v Brně – Černovicích svědkyně popsala, že tento areál státní podnik ČPP Transgas převedl na státní podnik ČEZ, který byl sběrným místem, a to proto, že s tímto areálem nemohl státní podnik ČPP Transgas nakládat ve smyslu přijaté koncepce, neboť na předmětný areál dopadala stavební uzávěra a nebylo by tak možné ho žádným způsobem zhodnocovat. Částka, za kterou byl tento areál státnímu podniku ČEZ postoupen, byla dána ze znaleckého posudku vyhotoveného společností Proscen. Zmíněná koncepce státního podniku ČPP Transgas byla přijata obžalovaným Ing. Š. na základě zadání zakladatele, a to konkrétně MPO, a to odboru zakladatelských činností a majetkových účastí, jehož byl v té době ředitelem svědek Ing. K. , přičemž podstatou této koncepce bylo investování do nemovitostí za účelem dosahování příjmů státního podniku ČPP Transgas. Svědkyně dále uvedla, že státní podnik ČPP Transgas měl uzavřenou mandátní smlouvu se společností EBC, a to na poradenskou činnost, přičemž tato smlouva nebyla dozorčí radou schválena. Jedinou poradenskou činností, které si byla ze strany EBC svědkyně vědoma, byla činnost spojená s nákupem akcií společnosti Nemo Sever. Za společnost EBC jednal obžalovaný Ing. A., který také připravil pro dozorčí radu analýzu o vhodnosti nákupu akcií společnosti Nemo Sever, která byla dozorčí radě předložena. K nákupu akcií následně došlo, a to od společnosti Marcott Invest, za kterou jednal obžalovaný T.. Po nějakém čase byl odvolán z pozice ředitele obžalovaný Ing. Š. a akcie byly prodány zpět.

12. **Svědék Ing. Tomáš J.** kolem roku 2012 jako zaměstnanec Real-Treuhand Reality, což je dceřiná společnost Raiffeisenbank Horní Rakousko, pomáhal jednomu z klientů, a sice

společnosti Amádeus Real, s hledáním zájemců o koupi nemovitostí, které společnost Amádeus Real měla na území Ústí nad Labem a Liberce, a rovněž s jejich oceněním, a to především prostřednictvím výnosové metody. Po nějaké době byl svědek zkontaktován ze strany obžalovaného Ing. A., který mu dal tip, že by předmětné nemovitosti mohl chtít zakoupit státní podnik ČPP Transgas. Tento subjekt tak svědek zkontaktoval dopisem a začal s ním jednat o prodeji nemovitostí, které byly vloženy do společnosti Nemo Sever, protože byl podstatou nabídky nákup akcií této společnosti, což byl běžný postup při prodeji většího počtu nemovitostí, přičemž za státní podnik ČPP Transgas vždy jednal s obžalovaným Ing. Š. a Ing. A.. Ovšem asi v polovině roku 2013 byl svědek zkontaktován obžalovaným K., jakožto zástupcem společnosti Amádeus Real, že pro domluvení prodeje předmětných nemovitostí má svého zprostředkovatele a činnost svědka již dále využívat nepotřeboval.

13. **Svědčce Ing. Hana K.** vykonávala již v roce 2008 pozici členky dozorčí rady VVÚD a státního podniku Pražské papírny a zároveň byla zaměstnankyní MPO na odboru zakladatelských činností a majetku, kde byl jejím nadřízeným svědek Ing. K., který společně se svým zástupcem panem F. dávali pokyny řediteli VVÚD svědku Menclovi, který je plnil, což byl běžný postup vyplývající ze zákona a interních předpisů. Svou pozici v dozorčích radách popsala svědkyně tak, že do této pozice byla jmenována ministrem a zastávala zde zájmy zakladatele, tedy MPO, z důvodu čehož vykonávala svou funkci podle pokynů příslušných zaměstnanců zakladatele. V roce 2008 VVÚD řešilo převedení svého sídla do nového místa. Nejprve jednalo o nějakém areálu na Zličíně, ale to nevyšlo. Následně pak byl objeven areál jiný a za účelem jeho získání byla uzavřena smlouva se společností Amádeus Real, kterou vybral svědek Mencl, a která měla místo nového sídla zajistit. Tato smlouva byla předložena zakladateli, a to konkrétně náměstkovi ministra Hünnerovi, avšak dozorčí radě před jejím podpisem předložena nebyla. Dozorčí rada se o smlouvě dozvěděla až v okamžiku, kdy byla smlouva podepsaná. K předmětné smlouvě byly následně, bez souhlasu zakladatele i dozorčí rady, což bylo později bráno jako pochybení, uzavřeny dva dodatky, vztahující se k případnému řešení sporu, který měl podle těchto dodatků řešit rozhodčí soud, když o obou dodatcích se svědkyně ze své funkce dozvěděla až později, konkrétně o druhém dodatku až v roce 2014, kdy začalo policejní vyšetřování. Následně však bylo rozhodnuto o privatizaci VVÚD, což svědek Mencl bral jako velký problém, který řešil i s tehdejší příslušným ředitelem na MPO, neboť tím bylo zmařeno převedení sídla, jelikož VVÚD od té doby nesmělo nakládat s majetkem. V důsledku toho nemohl VVÚD plnit svůj závazek ze smlouvy, smlouva byla ukončena a VVÚD byl povinen uhradit společnosti Amádeus Real částku ve výši 4 – 5 mil. Kč, která byla však podle svědkyně toliko odhadem, neboť žádného znaleckého posudku, který by tuto výši stanovil, si svědkyně nebyla vědoma. Jelikož VVÚD nedisponoval finančními prostředky v této výši, tak se zakladatelem, tj. MPO dojednal, že bude tento dluh převeden na státní podnik Pražské papírny, a to společně s dalším majetkem VVÚD, což bylo nutné za účelem provedení privatizace, když státní podnik Pražské papírny byl sběrným místem. Ze své pozice zaměstnankyně MPO svědkyně věděla, že při převodu dluhu a majetku spolu byli obžalovaný Ing. Šrámek a svědek Mencl v kontaktu. Skutečná výše předmětného dluhu však byla následně na základě dvou znaleckých posudků zjištěna ve výši cca 130 mil. Kč. Předmětné znalecké posudky nechal vyhotovit zřejmě obžalovaný Ing. Šrámek, který byl v té době ředitelem státního podniku Pražské papírny. Obžalovaný Ing. Šrámek také dozorčí radu následně informoval o veškerých záležitostech, a to včetně vedeného rozhodčího řízení. Tento dluh pak byl převeden na sběrné místo, kterým byl státní podnik ČPP Transgas, na který byl následně převeden i celý státní podnik Pražské papírny.

14. **Svědce JUDr. Vlastimil K.** vykonával od konce roku 2012 do června 2014 ve státním podniku ČPP Transgas pozici manažera pro organizaci a správu. Na tuto pozici ho přivedl obžalovaný Ing. Š., se kterým se znal z dob svého zaměstnání ve společnosti Agroat, později přejmenované na Amádeus Real. Z této společnosti znal i obžalované Ing. A. a T.. Ze své pozice

manažera ve státním podniku ČPP Transgas si byl svědek vědom toho, že tento podnik si chtěl nechat převést nemovitosti od společnosti Nemo Sever. Bližší informace o tomto obchodu však svědek s ohledem na to, že se neúčastnil žádných porad a schůzí, neznal. Svědek si byl vědom toliko toho, že státní podnik ČPP Transgas pod vedením obžalovaného Ing. Š. zpracovával jistou koncepci dalšího fungování podniku, ale podrobnosti svědek rovněž neznal.

15. **Svědkyňe Ing. Lenka K.** pracovala od r. 2009 na pozici vedoucí oddělení státních podniků MPO, později se stala zástupkyní ředitele odboru. Z výkonu své pracovní činnosti znala státní podnik Pragofrukt Praha, ohledně něhož věděla, a to v návaznosti na vyšetřování policie, pro kterou vyhledávala příslušné dokumenty, že vůči tomuto státnímu podniku byly těsně před výmazem z obchodního rejstříku uplatněny pohledávky, přičemž tyto závazky byly následně převedeny na jiný státní podnik, který v té době sloužil jako sběrné místo. Zvláštní na tomto případě bylo to, že k převodu závazků došlo v momentě, kdy byl státní podnik Pragofrukt Praha těsně před výmazem z obchodního rejstříku a po již proběhlém konkurzu. Ohledně fungování státního podniku ČPP Transgas svědkyně popsala, že tento státní podnik převáděl na státní podnik ČEZ areál v Brně – Černovicích, ovšem žádný problém v tomto jednání zjištěn nebyl, když vše bylo řešeno s ředitelem v souladu s opatřením ministra. Za samotný důvod převodu areálu označila svědkyně snahu, co nejdříve ukončit fungování státního podniku ČPP Transgas, což byl běžný postup, jakým se dosahovalo snížení počtu státních podniků, a dále rovněž to, že areál měl být spojen s výstavbou brněnského nádraží, a tak byla snaha ho ponechat ve vlastnictví státu. Likvidátorem státního podniku ČEZ byl obžalovaný Ing. Š., což bylo běžnou praxí, že majetek se převáděl mezi státními podniky, kde byla likvidátorem jedna a tatáž osoba, neboť ta předmětný majetek znala. Dále došlo ze strany státního podniku ČPP Transgas k nákupu akcií společnosti Nemo Sever od společnosti Marcott Invest, a to po projednání s dozorčí radou a se souhlasem zakladatele, jemuž byly dodány veškeré podklady nezbytné pro posouzení a vydání souhlasu, a to včetně dvou znaleckých posudků. Důvodem zakoupení těchto akcií bylo naplnění koncepce, kterou se souhlasem dozorčí rady a s vědomím zakladatele vyhotovil ředitel státního podniku ČPP Transgas obžalovaný Ing. Š.. V této věci došlo i k částečnému uhrazení kupní částky za akcie, ovšem následně byl na základě vyšetřování FAU ministerstva financí a policie nákup akcií zastaven a po nástupu ministra Mládka bylo obžalovanému Ing. Š. nařízeno, aby celý obchod zrušil a vše bylo vráceno do původního stavu. Po odvolání obžalovaného Ing. Š. z místa ředitele státního podniku ČPP Transgas a nástupu nového ředitele pana Černého bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. Š. ze své pozice uzavřel smlouvu s EBC, která byla podle názoru pana Černého nevýhodná, o čemž informoval zakladatele. K činnosti společnosti EBC svědkyně uvedla, že si byla vědoma toliko zpracování posudku na vyhodnocení výnosnosti investice do akcií společnosti Nemo Sever.

16. **Svědke Ing. Vladimír F.** ze své pozice zaměstnance MPO, kde byl podřízen obžalovanému Ing. K. a kde skončil v prosinci roku 2007, a člena dozorčí rady VVÚD, kde skončil v polovině roku 2008, věděl o vyhotovené koncepci VVÚD, jejímž obsahem bylo i zajištění nového sídla, které měl pro VVÚD najít investor. Žádné další podrobnosti si však již svědek nepamatoval. Obecně k postupům likvidátorů státních podniků svědek uvedl, že likvidátoři byli povinni postupovat v souladu se zákonem a opatřeními ministra, přičemž mohli dostávat doporučení od ministerstva k dalším postupům.

17. Z pozice ředitele státního podniku ČPP Transgas, kterou zastával v období let 2008 – 2012, vypovídal **svědek Ing. Robert Plavec**. Ke sloučení státního podniku ČPP Transgas se státním podnikem Pražské papírny došlo v dubnu nebo květnu 2010. Důvodem sloučení bylo postavení státního podniku ČPP Transgas jakožto sběrného místa pro majetek státních podniků. Převzetím státního podniku Pražské papírny došlo i k převzetí dluhu vůči společnosti Amádeus Real, jenž plynul z rozhodčího nálezů, a který státní podnik ČPP Transgas ze svých zdrojů

uhradil, přičemž jednání o uhrazení vedl za státní podnik ČPP Transgas sám svědek a za společnost Amádeus Real obžalovaný K., se kterým byla podepsána dohoda o vypořádání předmětného závazku. Státní podnik ČPP Transgas při své činnosti využíval v době, kdy byl svědek ředitelem, externích služeb v oblastech dodávky služeb, daňového poradenství, účetnictví, auditu a právních služeb. V době, kdy byl svědek ředitelem ČPP Transgasu, využíval tento státní podnik společnost Conseq jako správce aktiv. Byla nastavena konzervativní strategie, jejímž předmětem bylo investování do cenných papírů, přičemž nebyla smluvně nijak zajištěna 100% návratnost těchto investic v případě krize. Po odvolání svědka z funkce ředitele a jmenování ředitelem obžalovaného Ing. Š. byla za účasti Ing. Š., se kterým přišel i obžalovaný Ing. A., se společností Conseq ukončena spolupráce.

18. **Svědkyň Ing. Oldřiška Š.** jako referentka na MPO měla na starosti mj. státní podniky Pražské papírny, ČEZ a ČPP Transgas. Vedle toho byla členkou dozorčí rady státních podniků Pražské papírny a ČPP Transgas. Svědkyně uvedla, že státnímu podniku VVÚD vznikl dluh z důvodu hledání nového sídla, avšak VVÚD byl následně privatizován, pročež bylo nutné ho zbavit dluhů. Jelikož státní podnik Pražské papírny byl státním podnikem označeným jako sběrné místo, byl tento dluh převeden na tento státní podnik. Na splacení dluhu vůči společnosti Amádeus Real však neměl tento státní podnik dostatek prostředků, a tak byly z pokynu vedení odboru na MPO do Pražských papíren vloženy pozemky ze státního podniku Medop, které měly být prodány, a z obdržení prostředků měl být předmětný dluh uhrazen. Pozemky se však ani v několikrát opakované dražbě s vyvolávací cenou 110 mil. Kč ředitelem státního podniku Pražské papírny obžalovaným Ing. Šrámkem prodat nepovedlo. Důsledkem toho došlo opět z pokynu vedení odboru ke sloučení státního podniku Pražské papírny do státního podniku ČPP Transgas. Z pozice členky dozorčí rady ve státním podniku Pražské papírny byla s informací o tom, že proběhlo ve věci dluhu vůči Amádeus Real rozhodčí řízení, seznámena až v době, kdy obdržela rozsudek z tohoto řízení. Ve vztahu k tomuto řízení byla dozorčí rada státního podniku Pražské papírny informována, že byl vyhotoven znalecký posudek ohledně hodnoty předmětného dluhu. Závěry z předmětného znaleckého posudku korespondovaly s výší dluhu, jak o něm bylo rozhodnuto v rámci rozhodčího řízení. K uspokojení předmětného dluhu došlo následně ze strany státního podniku ČPP Transgas poté, co do něj byl sloučen státní podnik Pražské papírny. Stran společnosti EBC svědkyně popsala, že do povědomí se svědkyni tato společnost dostala v okamžiku, kdy četla touto společností vyhotovenou studii o výhodnosti nákupu 100% akcií společnosti Nemo Sever, když autorem této studie byl zřejmě na ní podepsaný obžalovaný Ing. A.. Důvodem nákupu akcií podle svědkyně bylo to, aby státní podnik ČPP Transgas vykonával realitní činnosti, neboť jinak byla jeho činnost spojena pouze s vymáháním pohledávek z Jamburských dohod. K nákupu akcií Nemo Sever od společnosti Marcott Invest nakonec se souhlasem dozorčí rady, která měla k dispozici i znalecké posudky k hodnotě společnosti Nemo Sever, státním podnikem ČPP Transgas došlo, ovšem po zásahu ministerstva financí byl celý obchod zrušen. Ve vztahu k dalšímu osudu pozemků v Brně – Černovicích svědkyně popsala, že ty byly ze státního podniku ČPP Transgas prodány státnímu podniku ČEZ, neboť se státnímu podniku ČPP Transgas nehodily do koncepce, která byla sestavena se souhlasem dozorčí rady.

19. **Svědka Mgr. Pavel Štrbík** popsal, že byl jako právní zástupce zmocněn státním podnikem ČPP Transgas k podpisu smlouvy o převodu souboru nemovitostí tvořících areál v Brně – Černovicích za tento státní podnik, neboť byl požadavek, aby s ohledem na proces ověřování podpisů za obě strany převodu, když druhou stranou byl státní podnik ČEZ, nebyla podepsána jedna osoba, kterou by jinak byl obžalovaný Ing. Š.. Předmětnou smlouvu připravila společnost EBC, která státnímu podniku ČPP Transgas poskytovala takové služby.

20. K situaci státního podniku ČPP Transgas od počátku června 2014 se vyjádřil i **svědek Ing. Václav Černý**. Ten se počátkem června 2014 stal ředitelem státního podniku ČPP Transgas,

a to v návaznosti na odvolání dosavadního ředitele, obžalovaného Ing. Š.. Svědkovi bylo MPO, konkrétně ředitelem odboru zakladatelských účastí, kterým se před nástupem svědka na svou pozici stal Ing. F., dán pokyn k navrácení fungování státního podniku do stavu před zahájením koncepce nastavené obžalovaným Ing. Š. v roce 2012, která podle dokumentu, vztahujícího se k zavedení koncepce, měla spočívat ve výkonu realitní činnosti ze strany státního podniku ČPP Transgas. S obnovením fungování státního podniku ČPP Transgas svědkovi pomáhal obžalovaný Ing. Š., který do státního podniku i nadále docházel. Takto obžalovaný Ing. Š. domluvil zrušení koupě akcií od společnosti Nemo Sever, neboť tato transakce byla ze strany zakladatele státního podniku označena jako nevýhodná. Na počátku června byla sepsána trojdohoda mezi společnostmi Marcott Invest, Amádeus Real a státním podnikem ČPP Transgas, na základě které byly státnímu podniku vráceny prostředky, které vynaložil na nákup akcií společnosti Nemo Sever, a to nejprve ve výši asi 317 mil. Kč, a následně zbývající částku do naplnění částky 350 mil. Kč vyplatila společnost Amádeus Real. Předmětnou dohodu zhotovil obžalovaný Ing. Š. a svědek ji za státní podnik ČPP Transgas podepsal. Ze své pozice svědek rovněž řešil převod areálu v Brně – Černovicích ze státního podniku ČPP Transgas na státní podnik ČEZ, když samotný převod hodnotil svědek jako velice překvapivý, a to právě pro převod na podnik v likvidaci. Z důvodu toho, že státní podnik ČPP Transgas musel s něčím hospodařit, když příjem areálu dosahuje v současné době částky kolem 9 mil. Kč ročně, při převodu zpět na státní podnik ČPP Transgas to bylo asi 7,5 mil. Kč ročně, byl areál v roce 2017 nebo 2018 převeden zpět na státní podnik ČPP Transgas, a to za částku kolem 101 mil. Kč, tedy přibližně za částku, za kterou tento areál státní podnik ČPP Transgas převedl na státní podnik ČEZ v likvidaci, přičemž tato částka plynula ze znaleckého posudku. Ve vztahu k zájmu SŽDC o areál v Brně – Černovicích svědek popsal, že jednal se SŽDC, když však jejich zájem vyvolaný tím, že přes areál má vést železniční dráha, nebyl nijak na újmu provozu samotného areálu. Svědek se dále vyjádřil i o tom, že před jeho nástupem do funkce využíval státní podnik ČPP Transgas k poradenské činnosti společnost EBC, jež podle svědka za státní podnik ČPP Transgas vykonávala v zásadě veškerou činnost. Smlouva s EBC však byla skončena ještě před nástupem svědka do funkce. V současné době státní podnik ČPP Transgas rovněž využívá externí poradenské služby, a to v oblastech účetnictví a právních služeb. Jako jednu z činností, jíž se v současné době státní podnik ČPP Transgas věnuje, označil svědek i realitní činnost.

21. **Svědčyně Lucie L.** měla pronajatý prostor k výkonu podnikání v domě v Liberci, který vlastnila společnost Amádeus Real. Od této společnosti se svědkyně pokoušela v období dubna – července 2014 tento dům zakoupit, ovšem k dohodě s obžalovaným K., jakožto zástupcem společnosti Amádeus Real, nedošlo, neboť žalovaný požadoval částku ve výši 30 mil. Kč, ovšem svědkyně byla schopna nabídnout nejvýše 13 mil. Kč, což obžalovaný neakceptoval. Důvodem snahy odkoupit nemovitost od společnosti Amádeus Real byl ten, že nemovitost byla ve špatném technickém stavu, který svědkyni velice stěžoval pokračování v podnikatelské činnosti. Stran společnosti Nemo Sever svědkyně uvedla, že tato společnost jí je známa, neboť ještě před tím, než měla nájemní smlouvu na předmětný prostor podepsanou se společností Amádeus Real, měla stejnou nájemní smlouvu na předmětný prostor uzavřenou právě se společností Nemo Sever. Nájemné za předmětný prostor dosahovalo nejprve částky 30 000 Kč, po uzavření nájemní smlouvy s Amádeus Real částky 120 000 Kč a po vyjednané slevě 85 000 Kč.

22. V postavení **svědka** byl v rámci hlavního líčení slyšen **Ing. Tomáš Č.**, který jako nástupce obžalovaného Ing. K. zastával od dubna či května 2008 pozici ředitele odboru MPO, který měl na starosti státní podniky. Z výkonu své pozice si byl vědom toho, že státnímu podniku VVÚD, jehož ředitelem byl v dané době svědek Mencl, vznikl dluh vůči společnosti Amádeus Real, a to jako následek toho, že VVÚD nemohl vůči Amádeus Real plnit závazek z uzavřené smlouvy, neboť mu v tom zabránilo rozhodnutí o tom, že VVÚD bude privatizován. Z důvodu rozhodnutí o privatizaci VVÚD byl předmětný dluh následně postoupen na státní podnik

Pražské papírny. Státní podnik Pražské papírny, jehož ředitelem byl v inkriminovaném období obžalovaný Ing. Šrámek, se následně v důsledku rozhodnutí vlády sloučil do státního podniku ČPP Transgas. Stran předmětného dluhu se vedlo rozhodčí řízení, přičemž dluh dosáhl poměrně vysoké částky.

23. **Svědék JUDr. Josef Novotný** vypověděl, že přibližně před 10 lety byl ze strany státního podniku Pražské papírny, konkrétně jeho ředitele obžalovaného Ing. Šrámka osloven, zda by se neujal zastupování tohoto státního podniku v rámci vedeného rozhodčího řízení o dluhu státního podniku Pražské papírny, když sám obžalovaný Ing. Šrámek byl z celé situace velice nešťastný, neboť předmětný dluh „zdedil“. Jelikož je svědek právníkem, zabývajícím se agendou rozhodčího řízení, tuto nabídku přijal. Podstatou rozhodčího řízení byl dluh, který státní podnik Pražské papírny převzal po svém právním předchůdci VVÚD, kterému vznikl dluh vůči společnosti Amádeus Real z nesplnění smlouvy o směně pozemků, kterou VVÚD nemohl plnit z důvodu rozhodnutí o privatizaci. Rozhodčí doložka byla sjednána v dodatku k předmětné smlouvě, přičemž podle doložky měl případný spor rozhodovat jeden rozhodce, a to bez nutnosti nařízení ústního jednání, přičemž rozhodčí doložka byla sjednána jednoznačně platně. Chování obžalovaného Ing. Šrámka po celou dobu jejich spolupráce svědek hodnotil jako uvědomělé, když si obžalovaný byl vědom závažnosti situace, připravil veškeré nezbytné podklady pro svědka a zajímal se o možnosti, jak celou věc řešit. V rámci rozhodčího řízení bylo rozhodnuto o dluhu státního podniku Pražské papírny vůči společnosti Amádeus Real ve výši 130 mil. Kč, přičemž tato částka byla v dané věci podložena znaleckým posudkem. Rozhodčí nález svědek zaslal obžalovanému Ing. Šrámkovi, se kterým i probral to, že proti danému rozhodčímu nálezu se nelze nijak bránit pouze pro jiný právní názor, než jaký rozhodčí soud zastal, a tím celá záležitost pro svědka skončila.

24. **Svědék Ing. Petr Landa** využil svého práva a odmítl vypovídat, neboť by si svou výpověď mohl přivodit nebezpečí trestního stíhání.

25. **Svědék Mgr. Jan Petřík** se jako právní zástupce společnosti Amádeus Real věnoval i zvýšení základního kapitálu ve společnosti Nemo Sever. K navýšení základního kapitálu přistoupila společnost Amádeus Real z toho důvodu, že chtěla svou podnikatelskou činnost směřovat toliko na území Prahy, pročež se chtěla zbavit nemovitostí, které vlastnila mimo území Prahy, a tyto byly vkládány do společnosti Nemo Sever, která pak měla být jako celek prodána.

26. Se souhlasem procesních stran byla čtena výpověď **svědka JUDr. Pavla Štrbík**a z přípravného řízení, kdy uvedl, že poskytoval právní služby společnosti EBC, a díky tomu se znal s obžalovaným Ing. A.. V rámci své činnosti pro společnost EBC vykonával úkony ve věci převodu areálu v Brně – Černovicích mezi státními podniky ČPP Transgas a ČEZ. Dále pro společnost EBC vyhotovil smlouvu o úplatném převodu cenných papírů, kterou dne 10.12.2013 uzavřel státní podnik ČPP Transgas a společnost Marcott Invest, když společnost EBC byla partnerem státního podniku ČPP Transgas na základě mandátní nebo zprostředkovatelské smlouvy. Přípravu předmětné smlouvy konzultoval s obžalovaným Ing. A., od něhož obdržel i všechny podklady nezbytné pro sepsání smlouvy.

27. **Svědkyně Ing. Jitka B.**, jejíž výpověď z přípravného řízení byla čtena se souhlasem stran, uvedla, že v době, kdy se ve VVÚD jednalo o změně sídla, což bylo součástí přijaté koncepce za bývalého ředitele VVÚD svědka Mencla, pracovala ve VVÚD jako odborný pracovník. Z titulu výkonu této funkce se jela společně se svědkem Menclm podívat na areály na Zličíně, v Rudné a ještě na jedno místo. Jelikož byla v předmětné době i členkou dozorčí rady VVÚD, bylo jí známo, že k zajištění nového areálu mělo dojít na základě směny, a to patrně se subjektem Amádeus Real, o kterém v této souvislosti slyšela.

28. Za splnění zákonných podmínek byla čtena výpověď **svědkyně Terezy M.** z přípravného řízení. Svědkyně pracovala v předmětném období jako referentka na MPO. Z této své pozice měla na starosti vytváření materiálu a kompletování materiálu k nakládání s majetkem ČR, se kterým měly právo hospodařit státní podniky. Svědkyně, po předložení předmětných listin, uvedla, že měla na starosti převod areálu v Brně – Černicích, ovšem žádné skutečnosti nad rámec těch, které plynou z listin, si již nepamatovala. Stran skutečností spojených s převodem závazku mezi státními podniky Pragofrukt Praha a Potraviný Středočeský kraj svědkyně obecně uvedla, že k převodu zřejmě nemohlo dojít, neboť pokud jeden z podniků zanikne, neměly by po něm zůstat žádné závazky, které by bylo možné převádět. Dále svědkyně zpracovávala podklady ve věci nákupu akcií společnosti Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas, když tento obchod byl následně zrušen a vše se vracelo do původního stavu.

29. **Svědék Luboš Vaněk**, jehož výpověď z přípravného řízení byla za splnění zákonných podmínek čtena, popsal, že v období od března 2007 do února 2011 byl náměstkem ministra na MPO. Z této jím zastávané pozice si byl vědom toho, že u VVÚD mělo dojít ke změně sídla na základě směnné smlouvy, k čemuž však následně z důvodu rozhodnutí o privatizaci VVÚD nedošlo, v důsledku čehož vznikl mezi VVÚD a společností Amádeus Real, jakožto druhou smluvní stranou, závazek vzniklý ze zrušení směnné smlouvy. Ve vztahu ke směnné smlouvě a jejím dodatkům svědek uvedl, že podle jeho názoru by i k uzavření dodatků měl dávat souhlas zakladatel státního podniku.

30. Se souhlasem procesních stran byla čtena výpověď **svědkyně JUDr. Marie Kralikové** z přípravného řízení, kdy vypověděla, že byla jmenována likvidátorkou státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci až na samém konci, tj. v prosinci roku 2004, a jejím úkolem bylo pouze sepsat závěrečnou zprávu o průběhu likvidace a podat návrh na výmaz. Stran toho, zda mohl subjekt, vymazaný z obchodního rejstříku, převádět své pohledávky na jiný státní podnik, svědkyně uvedla, že to možné nebylo, avšak v této věci, podle svědkyni předložené listiny, kterou svědkyně sama podepsala, nedošlo k výmazu státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci před tím, než byl sepsán závazek, že dluh státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci bude MPO řešit jinak.

31. V rámci hlavního líčení byli slyšeni znalci ze **znaleckého ústavu A-Consult plus, spol. s r.o.**, kterému bylo zadáno vypracovat znalecké posudky v oboru jeho znalecké činnosti, kterým je ekonomika, ceny nemovitostí a podniků, a to konkrétně Ing. Radka Chaloupková, Ing. Jana Němečková, Ing. Karel Cekota a doc. Jaroslav Brada.

32. Znalce Ing. Radka Chaloupková uvedla, že předmětem znaleckého posudku č. 3 byl přezkum revizních posudků podaných znaleckým ústavem Stavaxis č. 3923204/2009 a 3922-23/2009 a znaleckého posudku obchodní společnosti Proskon, když všechny znalecké posudky se shodně věnovaly stanovení tržní hodnoty areálu v Brně - Černovicích. Znalecký ústav dospěl k závěru, že podstatné věcné vady byly zjištěny ve vztahu k posudku vyhotovenému společností Proskon, neboť, jak znalecký ústav podrobně popsal, v něm byly nesprávně použity výpočtové metody, což mělo za následek nesprávně zjištěnou tržní hodnotu předmětného areálu. Dále pak znalce za znalecký ústav uvedla, že při odhadu hodnoty areálu v Brně – Černicích jejich znaleckým ústavem došli za použití výnosové metody výpočtu k hodnotě areálu ve výši 52,5 mil. Kč, přičemž ke stejné hodnotě dospěli i na základě pomocného výpočtu porovnávací metodou. Předmětem posudku č. 22/2017 bylo posoudit znalecké posudky č. 774/2015 a 805/2017 znaleckého ústavu CD Rating, s.r.o. Ohledně obou zmíněných posudků znalce konstatovala jak formální tak věcné nedostatky, přičemž na základě znalce podrobně vysvětlených postupů výpočtů byla hodnota získaná těmito posudky shledána jako nadhodnocená, a to s ohledem na

chybnou aplikaci metod, případně i chybně zvolené vstupy, a to především u metody výnosové, u které byl konkrétní problém v odhadu míry kapitalizace, která byla posuzovanými znaleckými posudky stanovena níže, než podle znalkyně byt stanovena měla, a to o 3 procentní body, což mělo za následek podstatný rozdíl v celkových hodnotách, ke kterým bylo znaleckými zkoumáním dospěno.

33. Znalci Ing. Jana Němečková a Ing. Karel Cekota se vyjádřili stran znaleckého posudku č. 9, jehož obsahem je revize dvou znaleckých posudků, a to znaleckého posudku č. 1 z roku 2009, který vypracoval Ing. Jan Christoph, a znaleckého posudku č. 3 z roku 2009, který vypracoval Ing. Petr Landa. Oba tyto posudky se týkaly zjištění hodnoty zmařené investice, kterou mělo být provozování administrativní budovy č.p. 1685 a 86 č.o. 7 a 9 s příslušenstvím a pozemky parc. č. 203 a 204 v katastru obce Praha, k.ú. Nové město společností Amádeus Real. Při svém znaleckém zkoumání dospěl znalecký ústav k závěru, že oba znalecké posudky jsou v zásadě nepřezkoumatelné, neboť již při posuzování nákladů na předmětnou investici nevycházeli znalci z žádných přezkoumatelných podkladů, na základě nichž by bylo možné v rámci revize těchto posudků zkoumat správnost použití výpočtových metod pro stanovení závěrů plynoucích z předmětných znaleckých posudků. S ohledem na nedostatek podkladových materiálů pak znalecký ústav označil za nemožné stanovit způsobenou škodu společnosti Amádeus Real v podobě ušlého zisku, kterého mohla společnost Amádeus Real dosáhnout v případě směny areálu v Rudné za sídlo společnosti VVÚD. Dále znalecký ústav označil za chybně použité znalci aplikované metody samotného výpočtu. Důsledkem zjištěných chyb u daných posudků pak bylo, že u obou zkoumaných znaleckých posudků došlo k nadhodnocení výnosů a podhodnocení nákladů u předmětné nemovitosti. Skutečná výše škody, která mohla společnosti Amádeus Real vzniknout, a která se dala na podkladech dostupných při vyhotovení znaleckých posudků, vůči nimž byla revize namířena, skutečně zjistit, byla stanovena ve výši 5 mil. Kč, a to tím způsobem, že od hodnoty koupě areálu v Rudné společností Amádeus Real, což bylo 18,5 mil. Kč, byla odečtena hodnota, za kterou by bylo možné areál v dané době po nesplnění závazku ze strany VVÚD prodat, což bylo cca 13,5 mil. Kč.

34. Znalec Ing. Karel Cekota se vyjádřil ke znaleckému posudku č. 7., jehož předmětem bylo určení tržní hodnoty pohledávek Pragofrukt Praha, a.s. v likvidaci specifikovaných ve smlouvě o uznání dluhu státu v bodě 2.2. uzavřené dne 8.6.2006 mezi obchodní společností Contrex, s.r.o., se sídlem Praha 6, Karlovarská a s.p. Potraviný Středočeský kraj v likvidaci se sídlem Praha 1, Dlážděná, a to ke dni 8.6.2016 pokud se k těmto pohledávkám nevázalo žádné zákonné ručení. Znalec se podrobně vyjádřil ke vzniku jednotlivých pohledávek, existence Pragofrukt Praha, a.s. v likvidaci, proběhlého konkurzního řízení ve vztahu k této společnosti, ve kterém byly obě pohledávky uplatněny a částečně uspokojeny, charakteru pohledávek a jejich zajištění, a následnému postoupení obou pohledávek na státní podnik Potraviný Středočeský kraj, přičemž na základě všech těchto zjištěných skutečností byl závěr o hodnotě pohledávek takový, že pohledávky k datu 8.6.2006 žádnou tržní hodnotu neměly.

35. Znalec doc. Jaroslav Brada vypovídal stran znaleckého posudku č. 6, jehož předmětem bylo stanovit hodnotu společnosti Nemo Sever k 26.8.2013 a k 10.12.2013 a určit, jaká byla hodnota 100 % akcií společnosti Nemo Sever k týmž datům. Znalec podrobně popsal metodu výpočtu hodnoty společnosti Nemo Sever a hodnoty 100% jejích akcií. Tato metoda byla postavena na tom, že jedinou činností, kterou se společnost Amádeus Real zabývala, byla správa nemovitostí, které do ní byly vloženy. Z toho důvodu tak bylo třeba pro stanovení hodnoty společnosti Nemo Sever zjistit hodnotu nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever, ve vztahu k čemuž znalecký ústav vycházel toliko ze znaleckých posudků znalce doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., a dále bylo nutné přihlédnout i k ručitelským závazkům této společnosti. Na základě toho znalec uzavřel, že s ohledem na fakt, že společnost Nemo Sever byla akciovou společností,

tak nebylo třeba rozlišovat mezi hodnotou společnosti Nemo Sever a jejími akciemi, protože odpověď na první i druhou otázku byla, že k datu 26.8.2013 dosahovala tržní cena 100 % akcií společnosti Nemo Sever výše 185 mil. Kč a ke dni 10.12.2013 výše 120 mil. Kč. Dále pak znalec uvedl, že v důsledku koupě dalších nemovitostí od Amádeus Real dne 4.9.2013, došlo ke snížení hodnoty společnosti Nemo Sever o 66 mil. Kč, protože tam vznikl velký závazek ve výši 90 mil. Kč.

36. V rámci hlavního líčení byl slyšen v pozici **znalce doc. Ing. Jaromír Ryska, CSc.**, znalec z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí. Znalec se nejprve podrobně vymezil ve vztahu k pojmům obvyklá cena a tržní hodnota, když uvedl, že on sám, a stejně tak znalecký ústav A-Consult plus, vycházel při stanovení hodnot nemovitostí z tzv. obvyklé ceny. Tržní hodnota, ze které vycházely znalcem posuzované znalecké posudky, zjišťovaly tzv. hodnotu tržní, která však v době jejich vyhotovení nebyla nikde legislativně zachycena a znalci při jejím určení mohli vycházet toliko z mezinárodních doporučení. Ve vztahu ke znalcem konkrétně zjištěným skutečnostem, odkázal znalec na závěry z jím vypracovaných znaleckých posudků, podle nichž ceny plynoucí ze znaleckých posudků vypracovaných znalci Vladimírem Pauerem a Jiřím Mikulou, které byly předmětem revizního zkoumání znalce, neodpovídají reálným obvyklým cenám dle definice v § 2 zákona o oceňování č. 151/1997 Sb., neboť znalci stanovovali hodnotu tržní, u níž hraje oproti ceně obvyklé podstatnou roli budoucí vývoj hodnoty nemovitostí. Předmětné znalecké posudky vyhotovené znalci Pauerem a Mikulou znalec označil za prosté vad zásadního charakteru, pouze znalec zopakoval, že v době vyhotovování předmětných znaleckých posudků nebyl legislativně nikde upraven postup ke zjištění tržní hodnoty. Znalec sám pak stanovil obvyklé ceny v jednotlivých posudcích, a to ke konkrétně vymezeným nemovitostem a ke konkrétně určeným datům.

37. Slyšení byli při hlavním líčení rovněž znalci **znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s. Dr. Ing. Vítězslav Hálek, MBA, Ph.D., a Ing. Jiří Šnajdr**, a to ve vztahu ke zpracovanému znaleckému posudku č. 4 946-01-2016, jehož předmětem bylo na základě zadání obhajoby obžalovaného K. určit hodnotu akcií společnosti Nemo Sever. Znalci podrobně vylíčili, že při výpočtu hodnoty akcií byla použita metoda porovnávací, jelikož veškerý majetek společnosti Nemo Sever představovaly toliko nemovitosti do ní vložené, protože bylo pro stanovení hodnoty celé společnosti, potažmo jejích akcií, nutné zjistit tržní hodnotu nemovitostí, pro což byla právě metoda porovnávací tou nejvhodnější, a následně jednoduchým přepočtem přes počet akcií dospět k hodnotě akcií. Podrobně pak znalci rozvedli způsob určení hodnoty jednotlivých nemovitostí právě porovnávací metodou. Na základě výše uvedeného tak znalci dopěli k závěru, že hodnota akcií společnosti Nemo Sever dosahovala ke dni 26.8.2013 částky ve výši 370 302 000 Kč a ke dni 10.12.2013 částky ve výši 355 674 000 Kč.

38. Za souhlasu procesních stran byly čteny znalecké posudky **znalce Ing. Jana Janky**, znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, jemuž byly ke znaleckému zkoumání předloženy datové nosiče informací, přičemž výsledkem jeho znaleckého zkoumání bylo vyhledání a zajištění zájmových dat z jednotlivých datových nosičů.

39. Jako **listinné důkazy** byly v rámci hlavního líčení podle § 213 odst. 1 tr. řádu procesním stranám předloženy k nahlédnutí: trestní oznámení Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR k jeho dataci, a to společně s přílohami k trestnímu oznámení poskytnutými od ČSOB. Sdělení MPO o nákupu akcií společnosti Nemo Sever ze dne 14.3.2014. Metodický pokyn ministra průmyslu a obchodu upravující metodický postup při výkonu zakladatelské funkce Ministerstva průmyslu a obchodu vůči státním podnikům ze dne 20.5.2013, č.j. 14557/13/10300/01000. Znalecký posudek společnosti TPA Horwath č. 1/711/2014 jehož předmětem bylo ocenění nemovitostí společnosti Amádeus Real v Liberci a Ústí nad Labem pro

společnost Amádeus Real. Znalecký posudek společnosti YBN Consult na ocenění přiměřenosti kupní ceny za nákup 100% akcií společnosti Nemo Sever a posouzení přiměřenosti provízi zprostředkovatele vyhotovený na objednání AK Pelikán, Krofta, Kohoutek. Protokoly o provedených domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor. Kopie spisového materiálu MPO, č.j. 22479/13/10310/10300, vztahujícího se k převodu práva hospodaření k majetku – areál Brno – Černovice, který obsahuje informace ohledně vlastníků předmětného areálu a nakládání s příslušným areálem. Návrh koncepce činnosti státního podniku ČPP Transgas včetně jejího odsouhlasení dozorčí radou a jejím vzetí na vědomí od zakladatele. Mandátní smlouva uzavřená mezi subjekty ČPP Transgas a EBC dne 25.9.2013, dohoda o jejím ukončení ze dne 11.12.2013, dílčí smlouvy o poskytování služeb ze strany EBC pro ČPP Transgas a faktury. Statut subjektu ČPP Transgas společně s návrhem koncepce subjektu ČPP Transgas ze dne 4.12.2012, upravující činnost státního podniku ČPP Transgas na mj. činnost realitní. Písemnosti spojené s nabytím majetku státním podnikem ČPP Transgas v podobě 100% akcií společnosti Nemo Sever, a to zejména souhlas zakladatele, znalecký posudek na ohodnocení ceny 100% akcií společnosti Nemo Sever vyhotovený společností Aconta k zadání státního podniku ČPP Transgas, znalecké posudky na určení hodnoty jednotlivých nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever vyhotovené Ing. Pauerem a Ing. Mikulou, zápisy z dozorčí rady státního podniku ČPP Transgas, právní a ekonomické due diligence sestavené společností EBC k předmětnému obchodu, smlouvy o úplatném převodu cenných papírů uzavřených mezi smluvními stranami Marcott Invest a ČPP Transgas, dohody o zrušení smlouvy o úplatném převodu cenných papírů a o vypořádání vzájemných práv a povinností z této smlouvy vyplývajících ze dne 7.5.2014, včetně schválení této dohody ze strany dozorčí rady ČPP Transgas. Písemnosti spojené s uzavřením závazku mezi VVÚD a společností Amádeus Real, jehož podstatou byla směna nemovitostí, a to konkrétně smlouva uzavřená dne 20.9.2007 se souhlasem náměstka ministra Ing. Hünera mezi subjekty VVÚD a Amádeus Real o povinnosti uzavřít směnnou smlouvu za splnění podmínek stanovených v této smlouvě a 2 dodatky k této smlouvě uzavřených dne 17.1.2008, resp. 29.1.2009, jejichž obsahem byl závazek ve vztahu k případnému řešení sporů ze smlouvy, přijetí nabídky společnosti Amádeus Real ze strany VVÚD, zápisy dozorčí rady VVÚD, notářský zápis ze dne 27.2.2008 mezi prodávajícími H., O. a kupující Amádeus Real ohledně koupě pozemku v Rudné u Prahy, výzvy ze strany Amádeus Real vůči VVÚD ze dne 29.8.2008 k uzavření směnné smlouvy a znalecký posudek společnosti A plus analýza k určení ceny sídla VVÚD na Florenci v Praze vypracovaný k zadání VVÚD. Usnesení vlády ze dne 19.11.2008 o postupu privatizace majetku vybraných státních podniků, a to včetně VVÚD. Písemnosti spojené s převodem závazku vzniklého VVÚD vůči společnosti Amádeus Real, a to zejména dopis od svědka Ing. Mencla adresovaného společnosti Amádeus Real ohledně zahájení jednání o zrušení nesplněného závazku plynoucího ze smlouvy uzavřené dne 20.9.2007, dopis od společnosti Amádeus Real ze dne 16.2.2009 o vzniku a vyčíslení náhrady škody vzniklé z nesplnění smlouvy, souhlas Amádeus Real s převedením závazku ze dne 2.3.2009, smlouva o převzetí závazku uzavřená dne 12.3.2009 mezi VVÚD, jako původním dlužníkem, a Pražskými papírnami, jako přejímajícím dlužníkem a souhlas náměstka ministra Mgr. Vaňka s převodem závazku z VVÚD na státní podnik Pražské papírny ze dne 12.3.2009. Materiály spojené s rozhodčím řízením, jehož předmětem byla výše převzatého závazku státního podniku Pražské papírny vůči společnosti Amádeus Real. Zápisy z jednání mezi státním podnikem Pražské papírny a společností Amádeus Real ohledně splnění závazku plynoucího z rozhodčího nálezu. Materiály týkající se řízení na MPO stran zrušení státního podniku Pražské papírny. Jmenování obžalovaného Ing. Š. do funkce ředitele ČPP Transgas ze dne 29.6.2012 vč. manažerské smlouvy ze dne 16.7.2012. Jmenování obžalovaného Ing. Šrámka do funkce ředitele Pražských papírů ze dne 30.5.2005 vč. manažerské smlouvy ze dne 7.6.2005. Listiny související s převzetím dluhu státním podnikem Potraviny Středočeský kraj od státního podniku Pragofrukt Praha, a to zejména právní rozbor AK JUDr. Rybář, JUDr. Štrbík ze dne 17.5.2006 ohledně možnosti uplatnění pohledávky ještě před zánikem podniku, závěrečná zpráva o ukončení likvidace

státního podniku Pragofrukt Praha ze dne 31.8.2005, účetní uzávěrka státního podniku Pragofrukt ke dni 31.8.2005, korespondence mezi MPO, konkrétně obžalovaným Ing. K.m, a obžalovaným Ing. Š. ze dne 5.6.2006, ve které obžalovaný Ing. K. dává souhlas, aby státní podnik Potraviný Středočeského kraje převzal dluh po státním podniku Pragofrukt, korespondence MPO vůči subjektům Contrex, Potraviný Středočeského kraje a likvidátorce státního podniku Pragofrukt Praha ohledně převzetí dluhu státního podniku Pragofrukt Praha státním podnikem Potraviný Středočeského kraje, návrh na výmaz státního podniku Pragofrukt Praha „v likvidaci“, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22.11.2005, sp. zn. F 119180/2005, které nabylo právní moci dne 25.11.2005, a kterým bylo rozhodnuto o výmazu státního podniku Pragofrukt Praha „v likvidaci“ z obchodního rejstříku, právní stanovisko JUDr. Taťány Chvalové ze dne 7.10.2005 k úhradě závazků státních podniků a možnosti jejich řešení v případě ukončení činnosti, návrh na provedení výmazu ze strany státního podniku Potraviný Středočeský kraj „v likvidaci“ ze dne 18.12.2006, závěrečná zpráva likvidátora státního podniku Potraviný Středočeský kraj „v likvidaci“ a smlouva o postoupení pohledávek vůči státnímu podniku Pragofrukt Praha v likvidaci uzavřených mezi společnostmi ČSOB a Contrex dne 16.11.2005, resp. mezi společnostmi Čechofracht a Contrex dne 24.11.2005. Listiny spojené s řešením úpadku státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci, a to zejména přihlášky pohledávek společností Čechofracht a ČSOB v rámci konkurzního řízení, usnesení Krajského obchodního soudu v Praze o prohlášení konkurzu na státní podnik Pragofrukt v likvidaci ze dne 19.2.1996, č.j. 98 K 84/95-24, konečná zpráva správce konkurzní podstaty ve věci úpadce státního podniku Pragofrukt v likvidaci ze dne 2.1.2003, rozvrhové usnesení ze dne 15.7.2004 a usnesení Městského soudu v Praze o zrušení konkurzu ze dne 10.12.2004, č.j. 98 K 84/95-257. Sdělení ČSSZ ve vztahu k zaměstnancům (obžalovaný Ing. A. a svědek JUDr. K.) včetně příloh. Zpráva PSSZ ve vztahu k subjektům EBC, ČPP Transgas, ČEZ v likvidaci, Amádeus Real a Marcott Invest. Materiály z ČSSZ k obžalovaným Ing. Š., Ing. A.i, Ing. Šrámkovi, T.ovi a Ing. K.. Znalecké posudky č. 805/2017 vypracované k zadání státního podniku ČPP Transgas znaleckým ústavem CD Rating č. 805/2017, 774/2015, 775/2015 stran ocenění nemovitých věcí. Vyjádření MPO ze dne 12.6.2017, jehož obsahem je vyjádření se k tzv. sběrným místům a označením státních podniků, které takovou funkci plnily. Znalecké posudky vyhotovené na zadání státního podniku ČPP Transgas společností Prošcon č. 1764 – 0403/14, č. 1761-0309/14 ke stanovení hodnoty nemovitostí v k.ú. Liberec a Ústí nad Labem. Znalecký posudek podaný znaleckým ústavem Apogeo č. 1653-86/2019 s označením revizní posudek ke znaleckému posudku vypracovanému znaleckým ústavem A-Consult plus, spol. s r.o. č. 9/2015 ve věci posouzení závěru o stanovení hodnoty zmařené investice společnosti Amádeus Real s datem vypracování 5.9.2019. Ze závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu Apogeo se podává, že závěry plynoucí ze znaleckého posudku č. 9/2015, jdoucí proti zvolenému metodickému postupu a neadekvátnosti hodnot zmařené investice, k nimž dospěli znalci, k jejichž znaleckým posudkům byl znalecký posudek č. 9/2015 revizním, jsou zcela irelevantní, neboť s ohledem na podrobně vylíčené nedostatky dospěl znalecký ústav Apogeo k tomu, že závěry plynoucí ze znaleckého posudku č. 9/2015 jsou neúplné a chybné a značně zatížené hodnocením právních otázek, přičemž v posudku č. 9/2015 vytýkané vady posudkům, k nimž je znalecký posudek 9/2015 revizním, nemohly mít na závěry těchto znaleckých posudků žádný zásadní dopad. Stejně tak znalecký ústav Apogeo podrobně popsal, z jakého důvodu nepovažuje metodický postup použitý ve znaleckém posudku 9/2015 za vhodný a opodstatněný, když takovým důvodem byla především paušální kvantifikace hodnoty na úrovni „skutečně vynaložených nákladů“. Znalecký ústav Apogeo uvedl, že mezi další zásadní pochybení plynoucí ze znaleckého posudku č. 9/2015 patří, že při stanovení hodnoty nemovitostí nebyla provedena žádná tržní analýza nájemného obdobných kancelářských prostor, což v důsledku silně zkrlesluje zjištěnou hodnotu. Úplný výpis z OR společnosti Nemo Sever. Záznamy telekomunikačního provozu, z nichž je patrná telefonická komunikace obžalovaných T., Ing. Š., K. a Ing. A.. Záznamy ze sledování

obžalovaného K., z nichž plyne komunikace mezi obžalovaným K. a dalšími obžalovanými či svědky v této věci.

40. Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování jak na straně obžaloby, tak na straně obhajoby. Veškeré návrhy na doplnění dokazování, jež v jeho závěrečné fázi přednesl státní zástupce, byly soudem pro nadbytečnost či nezákonnost opatření navrhovaného důkazu zamítnuty. Soud takto zamítl návrh na vypracování revizního znaleckého posudku, když posuzovanými měly být znalecké posudky vypracované na jedné straně znaleckým ústavem Česká znalecká a na druhé straně již v rámci přípravného řízení vypracovaný posudek doc. Rysky. In eventum státní zástupce formuloval svůj návrh i k případně provedenému znaleckému posudku znaleckého ústavu Apogeo, jak bylo provedení navrhováno ze strany obhajoby obžalovaného K.. Soud tento důkazní návrh zamítl především s ohledem na skutečnost, že zaměření znaleckého posudku České znalecké bylo zcela odlišné, než jak tomu bylo ve vztahu ke znaleckému posudku doc. Rysky. Na jedné straně Česká znalecká vypracovala znalecký posudek k zadání obhajoby obžalovaného K. s tím, že jeho předmětem bylo stanovení hodnoty 100 % akcií Nemo sever. Druhý ze zvažovaných znaleckých posudků, tedy znalecký posudek doc. Rysky, se však věnoval problematice stanovení ceny obvyklé nemovitostí, jež byly vloženy do majetku Nemo sever, respektive jehož vložení byl navýšen základní kapitál této společnosti. Přestože znalecký posudek České znalecké, zabývající se stanovením hodnoty 100 % akcií Nemo sever, v sobě zahrnuje i dílčí znalecké posudky vyhotovené nezbytně jako podklad pro splnění znaleckého úkolu, jež jsou představovány určením tržní hodnoty identických nemovitostí, tedy těch, jež byly vloženy za účelem navýšení základního jmění do společnosti Nemo sever, nelze uzavřít jinak, než tak, že si oba, státním zástupcem označené znalecké posudky, nekonkurují. Především je nezbytné zdůraznit, že zaměření obou znaleckých posudků jsou rozdílná, nelze však souměřit ani dílčí znalecká posouzení Českou znaleckou ve vztahu k nemovitostem a závěrům doc. Rysky, neboť Česká znalecká stanovila tržní hodnotu nemovitostí, zatímco doc. Ryska jejich obvyklou cenu. Obě tyto veličiny, to jest tržní hodnota a obvyklá cena, nejsou identické, nejsou si rovny, a proto nelze ani uzavřít, že by si učiněné znalecké závěry konkurovaly či jeden druhý vylučovaly. Ve vztahu k alternativnímu návrhu státního zástupce, že by případný revizní znalecký posudek měl být vypracován i ke znaleckému posudku znaleckého ústavu Apogeo, se stal irrelevantním, neboť v tomto směru dokazování provedeno nebylo. Soud tak uzavírá, že neshledal podmínky pro relevantní postup ve smyslu návrhu státního zástupce, neshledal tedy důkazní prostor pro vypracování revizního znaleckého posudku ve smyslu vzneseného důkazního návrhu. Proto tento důkazní návrh zamítl pro jeho nadbytečnost. Soud zamítl i další důkazní návrhy státního zástupce, když bylo navrhováno doplnění dokazování předložením listin, respektive jejich vyžádání a následné předložení jako důkazu. Soud tak zamítl návrh na provedení listin, formulovaný písemně státním zástupcem dne 30. 8. 2019, když přílohou podání byly listiny, k nimž se návrh vztahoval. Jednalo se o materiál zajištěný k pokynu státního zástupce policejním orgánem, který spočíval v záznamech o místních šetřeních policejního orgánu ve vztahu k aktuálnímu stavu nájmu nemovitostí, jež byly předmětem následného prodeje ze strany Amádeus Real jednotlivým zájemcům o koupi. Tyto poznatky policejního orgánu byly doprovázeny listinami zajištěnými od nájemců či vlastníků nemovitostí k aktuálním nájemním či podnájemním vztahům. Dále se jednalo o listiny zajištěné od investiční společnosti Tesla, jež rovněž postihovaly vztahy k nemovitostem prodaným po době spáchání jednání, pro něž byla podána pod bodem 3) obžaloba. Uvedené listiny byly soustředěny jednak v černém šanonu a dále ve dvou číslovaných svazcích přílohového spisu. K uvedenému listinnému materiálu soud uzavírá, že nemá jakoukoliv vypovídací hodnotu ve vztahu k objasnění skutkového základu věci. Nelze ani přehlédnout argumentaci státního zástupce, kterou užil v písemném odůvodnění podané obžaloby, kdy opakovaně zdůrazňoval, že argumentace obhajoby z přípravného řízení, která se vztahuje k prodeji nemovitostí po době předmětného jednání, je irrelevantní, nemající jakoukoliv důkazní hodnotu k předmětu jednání trestně stíhaného. K posunu stanoviska státního zástupce jednoznačně došlo až v návaznosti na vývoj důkazní situace u hlavního líčení a teprve tehdy se

zaměřil státní zástupce i na vývoj situace po době spáchání jednání postihovaného obžalobou. Soud však uzavírá, že skutečnosti, vážící se k prodejní ceně jednotlivých nemovitostí v rámci realizovaných obchodů Amádeus Real a nových vlastníků nemovitostí předmětných v bodě 3) podané obžaloby v rámci pozdějšího období-zejména v rámci roku 2016, jakož i případný vývoj nájemních vztahů, vážících se k těmto nemovitostem, má maximálně toliko dokreslující charakter a nikoliv mající takovou povahu, aby byla určující pro posouzení trestnosti jednání samého. Právě z tohoto důvodu soud zamítl návrh obžaloby na provedení předmětných listin. Identicky soud postupoval ve vztahu ke zbytku navrhovaných listin k předložení, které postihují novinové články, výpisy z obchodních rejstříků a 2 analýzy vývoje realitního trhu, když novinové články či inzerce realitních kanceláří k době nekorespondující s dobou jednání nemá jakoukoliv důkazní váhu, navíc novinový článek sám o sobě nemá jakoukoliv důkazní hodnotu. Případné analýzy realitního trhu mohou být podkladem pro případnou znaleckou činnost, nicméně s ohledem na stanovisko soudu k požadovanému reviznímu posudku bylo provádění listin jejich předložením v rámci vedeného dokazování zcela nadbytečné. Z tohoto důvodu tak soud, stejně jako ve vztahu k přílohám 5 a 6, postupoval i ve vztahu k přílohám podání ze dne 30. 8. 2019, označeným pod čísly 1 až 4, 7 až 14. Identicky soud postupoval i ve vztahu k návrhu obžaloby na doplnění dokazování ze dne 9. 9. 2019, když nevyhověl návrhu státního zástupce na vyžádání veškerých podkladů, vážících se k pronájmu a trvání takových nájemních vztahů nemovitostí pořízených koupí od Amádeus Real ze strany společnosti Tesla. Argumentace je identická jako v případě neprovedení listin ve smyslu předchozího návrhu státního zástupce, tedy soud by tak nezískal žádný důkazní rámec, který by byl pro posouzení věci relevantní a jakýmkoliv způsobem by mohl doplňovat, obohacovat již stávající důkazní situaci. Poslední návrh obžaloby ze dne 9. 9. 2019 na doplnění dokazování o předložení listin soud zamítl pro nezákonné opatření listin, jež k předložení byly navrhovány. Pokud státní zástupce navrhl soudu provést důkaz materiálem, zajištěným v rámci jiné trestní věci, pak použitelnost tohoto podkladu musela být posuzována v kontextu příkazu soudu, jímž v jiné trestní věci byla nařízena prohlídka jiných prostor a pozemků. Soud od Obvodního soudu pro Prahu 1 takový příkaz zajistil a jeho prostudováním zjistil informace, plynoucí i ze samotného protokolu o provedení domovní prohlídky. Takto bylo zjištěno, že předmětem prohlídky jiných prostor, konkrétně kancelářských prostor užívaných společností Delta, bylo zajištění veškerých možných zdrojů informací, souvisejících se smluvním vztahem subjektů přesně označených, z nichž žádný nekoresponduje se smluvním vztahem mezi Amádeus Real a novými nabyvateli prodávaných nemovitostí po době spáchání žalovaného jednání. Pokud tedy státní zástupce předložil k provedení jejich předložením listiny, které svou podstatou se netýkají zaměření povolené prohlídky jiných prostor, pak takové materiály byly zajištěny nezákonně. K tomuto závěru tedy soud dospěl, a proto nebylo možno akceptovat návrh státního zástupce na předložení takového materiálu, který byl zajištěn mimo rámec příkazu soudu, který byl vydán v jiné trestní věci.

41. Soud částečně zamítl i návrhy obhajoby na doplnění dokazování, konkrétně stran návrhu obžalovaného K. zamítl návrh na provedení dvou znaleckých posudků znaleckého ústavu Apogeo, které se opětovně zabývaly stanovením hodnoty Nemo sever s označením číslo 1504 - 43/2018 a znaleckého posudku téhož znaleckého ústavu ke stanovení hodnoty 100 % kusů akcií společnosti Nemo sever s označením číslo 1652 - 85/2019. Tento důkazní návrh byl zamítnut pro jeho nadbytečnost, neboť relevantní znalecké posudky, zabývající se identickou materií, ve věci již byly provedeny a navrženým způsobem vedené dokazování by šlo jednoznačně již nad rámec dokazování potřebného pro objasnění skutkového základu věci, když v takovém ohledu již dokazování vedeno bylo. K návrhu téhož obžalovaného pak byl zamítnut i návrh na doplnění dokazování předložením listin ve smyslu písemného soupisu navrhovaných listin k předložení. V tomto směru tedy soud zamítl návrh na doplnění dokazování předložením písemného stanoviska České znalecké, jímž se vyjadřovala k vyjádření znalce doc. Rysky z hlavního líčení, rovněž nebylo předloženo potvrzení o ukončení smlouvy mezi společnostmi Tesla a Delta Holešovice, nebyly předloženy ani listiny, jež byly předkládány v rámci podání obhajoby obžalovaného K., jímž v

rámci přípravného řízení byl vyžadován výkon dohledu nad činností dozorového státního zástupce, neboť se ve všech případech jednalo a listiny buďto již provedené, či nemající takovou váhu, aby dokazování jimi provedené obohatilo relevantním způsobem dokazování již existující.

42. Soud zamítl v díle i návrh na doplnění dokazování ze strany obžalovaného Ing. A., konkrétně vznesenému návrhu nevyhověl v části navrhaného předkládání listin, konkrétně nebyly předloženy listiny vztahující se ke vztahu mezi ČPP Transgas a Conseq, jejichž předložení bylo navrhováno ze svazku 18 č.l. 5528 až 5556, neboť tento materiál může mít výhradně dokreslující charakter ve vztahu k objasnění skutkového základu věci, nikoliv však charakter důkazu, korespondujícího s meritem věci, proto se jednalo o důkaz nadbytečný. Rovněž z důvodu nadbytečnosti nebyly předloženy i další navrhané listiny, konkrétně informační memorandum rekonstrukce budov Brno Cejl, nadbytečným byl i návrh k předložení protokolu o domovní prohlídce ve vztahu k položce 13, neboť veškeré listiny související s tímto úkonem již jejich předložením byly provedeny. I ostatní návrhy obžalovaného Ing. A. na předložení listin, vyjma těch, jež provedeny byly a návrhu tak bylo vyhověno, viz výše, byly pro nadbytečnost zamítnuty.

43. Na podkladě takto provedeného dokazování soud hodnotil veškeré provedené důkazy jednotlivě, ale zejména ve vzájemných souvislostech i jako celek. Po takto provedeném hodnocení důkazní situace dospěl dílem k závěru o vině obžalovaných, dílem obžalované podané obžaloby zprostil.

44. Ve vztahu k jednání bod bodem A. 1) rozsudku vzal soud za zcela jednoznačně prokázané, že obžalovaný K. a Š. se dopustili jednání trestného, které spočívalo v nezákonném uhrazení již zaniklých pohledávek původně jdoucích za zlikvidovaným státním podnikem Pragofrukt, které převzala od původních věřitelů společnost Contrex, zastoupená obžalovaným Pavlem T.. Především listinami bylo prokázáno, že skutečně obžalovaný T. jako jednatel společnosti Contrex prostřednictvím svých zplnomocněných zástupců vedl jednání s původními věřiteli s. p. Pragofrukt, když jejich pohledávky nebyly v rámci vedeného konkursu uspokojeny zcela. Rovněž listinami, a to především zápisy z jednání konaných na MPO, bylo prokázáno, že obžalovaný T. vedl jednání s MPO o uspokojení pohledávek ještě v době, než byl dovršen proces jejich odkupu od původních věřitelů, to je od ČSOB a společnosti Čechofracht. Smlouvy o postoupení pohledávek mezi těmito dvěma subjekty a Contrex byly však uzavřeny dříve, nežli došlo ke dni 25. 11. 2005 k výmazu s. p. Pragofrukt z obchodního rejstříku, konkrétně ve dnech 16. 11. 2005, respektive 24. 11. 2005. Výše uvedená jednání se zástupci MPO však obžalovaný T. vedl již dne 24. 10. 2005 (číslo listu 7797). Z uvedeného záznamu o jednání je zřejmé, že se jej osobně účastnil obžalovaný K. . Rovněž je zřejmé, že se jej účastnila likvidátorka Dr. Kralíková, je tedy jednoznačně prokázáno, že obžalovaný K. věděl o probíhajícím procesu směřujícím k výmazu s. p. Pragofrukt. Toto je zřejmé i ze skutečnosti jednoznačně známé MPO, konkrétně ze znalosti podání návrhu na výmaz dne 30. 9. 2005. Rovněž bylo předloženým záznamem z jednání ze dne 3. 11. 2005 (číslo listu 7799) prokázáno i další jednání, jehož se obžalovaný K. zúčastnil, když osobně jednal i s obžalovaným T.. I toto jednání je časově zařazeno do doby před nabytím pohledávek společností Contrex od původních věřitelů dlužníka Pragofrukt. Z textu tohoto záznamu je rovněž prokazována znalost obžalovaného K. o tom, že převod pohledávek se teprve připravuje. Z uvedených záznamů je tak zřejmé, že obžalovaný K. jako osoba v této záležitosti jednající za MPO jednala s osobou, jež nebyla ještě držitelem pohledávek vůči Pragofrukt s.p.. V rámci této schůzky mělo dojít k příslibu ze strany obžalovaného T., že nebude soudní cestou vyžadovat vydání předběžného opatření za účelem zastavení procesu výmazu s. p. Pragofrukt, a to oproti příslibu ze strany MPO, konkrétně obžalovaného K. , že dojde k jednání a uspokojení pohledávek, jež Contrex měl nabýt. Jak již výše uvedeno, ke dni 25. 11. 2005 došlo k výmazu s. p. Pragofrukt, čímž zanikly i veškeré jeho dluhy, tj. pohledávky jeho věřitelů vůči němu jako subjektu neexistujícímu. V tomto směru je tak zcela nerozhodné stanovisko, jímž je ze strany obžalovaných argumentováno, jehož autorem byl svědek Dr. Štrbík. Jak obžalovaný K. , tak Š.

byli osobami notoricky se pohybujícími v prostředí likvidovaných státních podniků, již z kontextu plnění jejich pracovních povinností, respektive náplně jejich pracovní činnosti je zřejmé, že s komplexem problematiky likvidace podniku, včetně jejich výmazu byli v plné míře seznámeni i s účinky provedení výmazu společnosti. Obžalovaný Š. se ani neúčastnil žádných jednání v prvopočátku vyřizování záležitosti ohledně převzetí pohledávek vůči státnímu podniku Pragofrukt společností Contrex, když do procesu vyřizování uplatněných pohledávek nastoupil až v průběhu času. Další listinou ze dne 14. 4. 2006, kterou zaslal obžalovaný K. společnosti Contrex (číslo listu 7855), je prokazováno, že právě nejpozději v tomto období obžalovaný K. vtáhl do celé záležitosti i obžalovaného Š.. Podstatou uvedeného dopisu je sdělení vůči Contrex, že MPO postoupilo veškeré doklady s doporučením k nalezení možného řešení likvidátorovi s. p. Potraviny, jímž byl právě obžalovaný Š.. Identický dopis obdržel od MPO cestou obžalovaného K. i obžalovaný Š., který byl likvidátorem s. p. Potraviny jmenován dne 1. 3. 2006. Rovněž listinou bylo prokázáno, jakým způsobem obžalovaný Š. reagoval na pověření k dořešení celé záležitosti, konkrétně se jedná o písemné sdělení ze dne 12. 5. 2006 (číslo listu 7856), a to návrhem řešení, spočívajícím ve vyjádření souhlasu ze strany MPO jako zakladatele státních podniků Pragofrukt a Potraviny s tím, že dojde k započtení splněného peněžitého závazku oproti nároku na vydání likvidačního zůstatku Potravín. Takový souhlas obžalovaný K. jako zástupce MPO udělil přípisem ze dne 5. 6. 2006 (číslo listu 7852). Rovněž listinou z čísla listu 8114 je prokazováno uzavření smlouvy o převzetí dluhu státu ze dne 8. 6. 2006, kterou za s. p. Potraviny uzavřel obžalovaný Š. a za Contrex obžalovaný T.. V textu takto nazvané smlouvy je pak konstatováno, že věřitel v podobě společnosti Contrex uplatnil vůči Pragofrukt s.p. pohledávky dne 3. 11. 2005. Označené smluvní strany, to je Potraviny a Contrex, se takto dohodly o tom, že Potraviny přejímají peněžité dluh státu, stávají se tak dlužníkem vedle státu, s čímž Contrex udělil souhlas. Součástí dohody byl závazek Potravín k úhradě částky ve výši 39 273 141,30 Kč s tím, že zbývající dluh, odpovídající úrokům z prodlení, nebude Contrex uplatňovat. Hlavním argumentem obhajoby obžalovaného Š. pak byl předložený právní rozbor, provedený svědkem Dr. Pavlem Štrbíkem ze dne 17. 5. 2006 (číslo listu 7772), z něhož mělo vyplývat, že závazek s. p. poté, co byl po ukončení konkursu a provedení likvidace vymazán z obchodního rejstříku, přechází na stát jako jeho zakladatele. Podle tohoto právního rozboru tak měl zánikem s. p. Pragofrukt přejít neuspokojený závazek na stát. Součástí tohoto rozboru je rovněž navržený postup v dané věci tak, že by likvidátor přebírajícího s. p. uzavřel dohodu se stávajícím věřitelem, že splní závazek namísto zřizovatele MPO. V návaznosti na to mělo dojít k uzavření dohody mezi MPO jako dlužníkem s přejímajícím státním podnikem, když mělo jít o smlouvu o převzetí závazku. Soud uzavírá, že toto stanovisko svědka Dr. Štrbíka je chybné, navíc i pro argumentaci užitou obhajobou zcela irrelevantní, neboť obžalovaní se beze zbytku nechovali ani v jeho intencích. Pokud je tedy obhajobou obžalovaných Š. a K. poukazováno na to, že se zachovali přesně ve smyslu doporučení autority v podobě odborníka na danou právní materii, pak ani toto nebylo prokázáno. Naopak se podává z jednání obou obžalovaných Š. a K., že takové stanovisko Dr. Štrbíka bylo účelovým stanoviskem, zneužitým k podpoře nezákonného jednání. Nelze navíc ani přehlédnout existenci písemného právního stanoviska, jež mělo MPO v dané době již k dispozici, když stanovisko JUDr. Tatány Chvalové ze dne 7.10.2005 (číslo listu 7914) bylo dohledáno v rámci listin poskytnutých k projednávání materii ze strany MPO. Z tohoto právního rozboru se podává právní názor správný, a sice jednoznačně odkazující na rozhodnost časových hledisek v průběhu postupu likvidace a výmazu společnosti. Je z něj zcela zřejmé, že okamžikem výmazu společnosti dochází k zániku dlužníka a tedy v návaznosti na to i k zániku veškerých jeho závazků. Tento právní rozbor byl zajištěn i v rámci domovní prohlídky obžalovaného A., podle listiny na čísle listu 7913 bylo vypracováno na žádost odboru MPO řízeného obžalovaným K.m ze dne 30. 9. 2005. Nemůže v tomto ohledu tedy obstát ani obhajoba obžalovaného K., že mu takové stanovisko o zániku závazků dlužníka, který zanikl výmazem společnosti, nebylo známo. Jak již výše uvedeno, nemůže být soudem jako relevantní obhajoba zohledňovaná tvrzení obžalovaných, že se chovali přesně ve smyslu rady odborníka, když zcela postupovali dle

právního rozboru Dr. Štrbík. Naopak obžalovaný Š. uzavřel výhradně část smluvní dohody, jak se z chybného stanoviska Dr. Štrbík podává. Uzavřel jako likvidátor s. p. Potraviny se společností Contrex zcela nesmyslně formulovanou smlouvu, nazvanou "smlouva o převzetí dluhu státu", když uvedené smluvní subjekty nemohly po obsahové stránce takto formulovanou smlouvu ani uzavřít. Nikdy nedošlo ke smluvnímu ujednání mezi MPO jako zřizovatelem zlikvidovaného a vymazaného s. p. Pragofrukt na jedné straně a státním podnikem v likvidaci Potraviny na druhé straně, tedy zcela jednoznačně absentuje mezičlánek, na jehož podkladě by vůbec mohlo vzniknout zdání o tom, že by dluh Pragofruktu měl být prostřednictvím zřizovatele MPO převeden na Potraviny a z toho titulu i Potraviny by měl být hrazen. Zcela zásadní je pak skutečnost, že jak obžalovaný Š., tak obžalovaný K. si ze všech časových souvislostí a především na základě povahy aktu výmazu s. p. Pragofrukt byli jednoznačně vědomi toho, že již neexistuje žádný závazek, který by Potraviny vůči pohledávce uplatněné Contrex mohli zákonným způsobem hradit.

45. Bez jakýchkoli pochybností bylo prokázáno, že obžal. Ing. K. jako ředitel Odboru transformace a státních podniků Ministerstva průmyslu a obchodu ČR vedl za MPO ve dnech 24.10.2005 a 3.11.2005 jednání s Pavlem T. jako osobou jednající za Contrex s.r.o. ve vztahu k uspokojení dvou pohledávek Contrex vůči Pragofrukt Praha, státní podnik v likvidaci v celkové výši 30.606.662 Kč bez příslušenství, které vůči MPO dne 29.12.2005 Pavel T. uplatnil jako jednatel Contrex, s výsledným příslibem obžal. Ing. K., že pohledávky budou uspokojeny, aby dne 14.4.2006 obžal. Ing. K. instruoval písemně obžal. Ing. Š. jako likvidátora státního podniku Potraviny středočeský kraj, státní podnik v likvidaci, jmenovaného ke dni 1.3.2006, k tomu, aby se společností Contrex vyřešil v rámci státního podniku Potraviny jejich pohledávky vůči původně Pragofrukt, následně dne 5.6.2006 obžal. Ing. K. za MPO jako zřizovatele udělil písemně souhlas s tím, aby státní podnik Potraviny uzavřel smlouvu o převzetí dluhu se společností Contrex, na základě toho dne 8.6.2006 v Praze uzavřel obžal. Ing. Š. za státní podnik Potraviny se společností Contrex, zastoupenou Pavlem T., smlouvu nazvanou smlouva o převzetí dluhu státu, na jejímž základě státní podnik Potraviny převzal údajný dluh státu ve výši 51.951.223,79 Kč vůči společnosti Contrex, vzniklý na základě dvou pohledávek za již zaniklým státním podnikem Pragofrukt, jejichž skutečná hodnota však byla nulová, neboť výmazem z obchodního rejstříku ke dni 25.11.2005 po ukončení likvidace státní podnik Pragofrukt i jeho dluhy zanikly a staly se nevymahatelnými, následně obžal. Ing. Š. na základě této smlouvy vyplatil společnosti Contrex dne 12.6.2006 částku v celkové výši 39.273.141,30 Kč, obžalovaní tak činili, přestože věděli, že pohledávky za státním podnikem Pragofrukt, ke dni 25.11.2005 zaniklým, jsou soudně nevymahatelné a žádný dluh státu vůči společnosti Contrex neexistuje, čímž způsobili České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Potraviny, škodu v celkové výši 39.273.141,30 Kč.

46. Na základě všech shora uvedených argumentů tak soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaných K. a Š., když oba jednali ve formě úmyslu nejméně nepřímého ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. V důsledku jejich jednání tak došlo k nezákonnému obohacení společnosti Contrex, neboť neexistoval žádný právní titul k výplatě veškerých finančních prostředků tak, jak na základě iniciace ze strany obžalovaného K. provedl obžalovaný Š.. Zásadní význam má činnost obžalovaného K., který již od prvopočátku vývoje celé záležitosti za MPO jednal se společností Contrex a nastavil rámec budoucího vypořádání tvrzené existující pohledávky Contrex vůči státu jako zřizovateli vymazaného s. p. Pragofrukt, když až následně byl zapojen za účelem realizace výplaty do celé transakce i obžalovaný Š. jako likvidátor s. p. Potraviny, který jednal přesně dle instrukcí obžalovaného K., jak je prokazováno shora uvedenými listinami. Právě z prokázání postavení obžalovaného K. přistoupil soud k překvalifikaci jeho jednání oproti podané obžalobě, když dospěl k závěru, že se trestného jednání dopustil jako účastník, avšak ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když vykonavatelem zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku byl

obžalovaný Š., jenž nezákonným způsobem naložil se svěřenými finančními prostředky s. p. Potraviny v likvidaci, jehož byl likvidátorem. Kvalifikovaná skutková podstata uvedeného zločinu je pak dána výší způsobené škody, konkrétně tedy výší vyplacené částky 39 273 141,30 Kč. Obžalovanému Š. jako likvidátorovi s. p. jednoznačně byly peněžní prostředky, jimiž takto nezákonným způsobem naložil, svěřeny ve smyslu skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku. Jednání obžalovaných bylo podřazeno pod dikci normy trestního práva hmotného účinné v době rozhodování soudu, tedy posouzeno jako naplňující skutkovou podstatu zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, nikoli normy účinné v době jeho spáchání, tedy trestného činu podle § 248 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, neboť pozdější úprava je pro obžalované příznivější, a to z důvodu stanovení trestu odnětí svobody v mírnějším rozpětí sazby.

47. Naproti tomu obžalovaného T. pod bodem B. I. soud z podané obžaloby ve vztahu k jednání ad 1) podané obžaloby zprostil podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť ve vztahu k jeho osobě dospěl k závěru, že jím spáchané jednání není trestným činem. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný T. v jakékoliv části svého jednání vůči MPO, zastoupenému obžalovaným K.m, či vůči obžalovanému Š. jako likvidátoru s. p. Potraviny cokoliv zastíral či cokoliv nepravdivě tvrdil. Ze zápisů z jednání s MPO, jichž se osobně obžalovaný K. účastnil, je zřejmé, že bylo formulováno obžalovaným T., a takto i obžalovaným K.m vnímáno, že jednání probíhá v době, kdy obžalovaný T., respektive společnost Contrex ještě nebyli novými vlastníky pohledávek vůči státnímu podniku Pragofrukt. Sám obžalovaný T. tak nezastíral vývoj procesu, na jehož konci se skutečně společnost Contrex stala věřitelem vůči tehdy ještě existujícímu státnímu podniku Pragofrukt v likvidaci, když až následně došlo k jeho výmazu. Obžalovaný T. se tak choval maximálně jako podnikatel hájící zájmy společnosti Contrex, nelze mu klást k tíži, že druhá ze strany proběhnuvších jednání dopřála sluchu jeho podnikatelským aktivitám a v kontextu vlastních postojů a činností se pak obžalovaný T. domohl výplaty celkové sumy, kterou obžalovaný Š. k tíži jím likvidovaného s. p. Potraviny zpronevěřil. Právě pro absenci důkazů proti obžalovanému T.ovi, jež by z výkonu jeho podnikatelské činnosti činily jednání trestné, přistoupil soud k postupu ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu.

48. Ve vztahu k bodu B. II. rozsudku, původní bod 2) obžaloby, týkajícímu se obžalovaných Christopa a Šrámků, vzal soud ve vztahu k obžal. Šrámkovi za prokázané, že se dopustil jednání, pro které byl postaven před soud ve smyslu skutkového základu skutkových tvrzení obžaloby, nicméně uzavřel, že takové jeho jednání není jednáním trestným. Konkrétně bylo prokázáno nejen obhajobou samotného obžalovaného Šrámků, ale i svědeckými výpověďmi, jež se k předmětnému jednání vztahovaly, jakož i listinami, že skutečně obžalovaný Šrámků v pozici ředitele s. p. Papírny na základě jednání a pokynu Ministerstva průmyslu a obchodu převzal závazek ze strany VVÚD, který plynul ze smlouvy mezi VVÚD a Amádeus Real. Bylo prokázáno, že obžalovaný Šrámků nikterak v době předcházející převzetí tohoto závazku nezasahoval do jednání mezi VVÚD a Amádeus Real, na žádném z mechanismů nastavení tohoto smluvního vztahu se nepodílel. Nepodílel se ani na žádném z jednání mezi těmito dvěma smluvními subjekty ve vztahu k vypořádání smluvního vztahu poté, co VVÚD od smlouvy odstoupil. V souvislosti s převzetím závazků VVÚD byl v kontaktu a v jednání s jeho ředitelem, svědkem Menclm, z jeho strany byl informován o tom, že závazek byl předběžně vyčíslen, přičemž VVÚD ani takovou sumou nedisponoval. Obžalovaný Šrámků v pozici ředitele s. p. přebíral záležitost dne 12.3.2009, tedy ve fázi, kdy již byla evidentně Amádeus Real připravována jako žalobcem žaloba k Rozhodčímu soudu, kterou podala dne 18.3.2009. Ze strany svědka Mencla byl obžalovaný informován o tom, že ve věci byla sjednána rozhodčí doložka. V tomto směru se obrátil na odborníka, za něhož pokládal jednoznačně svědka Novotného. Ten se v dané době problematice rozhodčích řízení věnoval, obžalovaný jako ředitel s. p. mu k zastoupení Papírny udělil plnou moc. Záležitost s ním konzultoval, probírala se i platnost rozhodčí doložky, tedy založení příslušnosti Rozhodčího soudu k rozhodnutí o rozhodčí žalobě. V tomto směru byl

obžalovaný ujištěn svědkem jako odborníkem, že příslušnost Rozhodčího soudu založena je platně. Svědkem byl informován o budoucím pravděpodobném průběhu věci, odborné záležitosti ponechával na krocích svědka. Poté, co byl doručen rozhodčí nález, konzultoval obžalovaný se svědkem možnost jakéhokoliv zvrácení rozhodnutí. Byl informován o tom, že není šance na zvrácení celku rozhodnutí, proto se soustředili především na možnosti snížení přiznané částky příslušenství. Rovněž tak bylo prokázáno, že obžalovaný Šrámek jednal v kontextu informací zjištěných od svědka Novotného, když zcela ve shodě s uplatněnou obhajobou obžalovaného vypověděl i sám svědek Novotný. Takto prokázané jednání obžalovaného Šrámka zcela jednoznačně vypovídá o subjektivní stránce jeho jednání, které rozhodně nekoresponduje s naplněním dikce ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) či b) tr. zákoníku, tedy jednání ve formě úmyslného zavinění ať již přímého či nepřímého, ani ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve smyslu nedbalosti vědomé, v jejímž rámci by způsobil porušení zájmů chráněných zákonem v podobě hrubé nedbalosti. Soud uzavírá, že obžalovaný Šrámek vyvinul veškeré aktivity, směřující k řádnému hájení zájmů jím řízeného s. p.. Pokud se spolehl na relevanci informací obdržených ke způsobu vedení rozhodčího řízení od svědka Novotného jako odborníka, pak jej nelze hnát k odpovědnosti za jednání, jak jeho škodlivý následek dovozuje podaná obžaloba. Bylo by zcela nepřiměřeně prokázaným okolnostem uvedeného jednání žádat po obžalovaném vyšší míru odbornosti, než kterou ve věci měl svědek Novotný jako osoba jednající v právním zastoupení s. p. Papírny. Bylo prokázáno, že obžalovaný se zajímal o platnost sjednané rozhodčí doložky, stejně tak se zajímal o možnost obrany proti vydanému rozhodčímu nálezu. Pokud tuto věc konzultoval s odborníkem, jímž byl na základě udělené plné moci s. p. Papírny zastoupen, pak jeho jednání v tomto směru bylo jednáním zcela adekvátním. Pokud je tedy prokázaným jednáním obžalovaného Šrámka ve vztahu ke způsobení škody jednání, spočívající v tom, že s. p. Papírny za převzatý závazek VVÚD ve smyslu rozhodčího nálezu provedl platbu, pak takové jednání obžalovaného může být kryto maximálně formou zavinění v podobě nedbalosti nevědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Tedy soud jednoznačně uzavírá, že prokázané jednání obžal. Šrámka není jednáním trestným, když není jednáním zaviněným ve smyslu trestní odpovědnosti obžalovaného.

49. Ve vztahu k jednání obžalovaného Christopa pak soud vzal jednoznačně za prokázané, že skutečně k zadání společnosti Amádeus Real podal znalecký posudek, a to dle zadání, tedy za účelem zjištění hodnoty zmařené investice společnosti Amádeus Real, k níž mělo dojít v důsledku nesplnění závazku VVÚD. Tento znalecký posudek měl dle zadavatele být podkladem pro jednání mezi smluvními stranami, tedy mezi zadavatelem posudku Amádeus Real a VVÚD. Tato skutečnost je prokazována samotným znaleckým posudkem, který obžalovaný podal, stejně tak jako i prohlášením obžalovaného, které při hlavním líčení učinil. Soud přisvědčuje relevantnosti prohlášení obžalovaného, které spočívá v upozornění na fakt, že jím podaný znalecký posudek byl účelově vázán striktně na jeho využití pro jednání mezi uvedenými smluvními partnery. Pro žádný jiný účel obžalovaný výsledek své znalecké činnosti neposkytl, tedy rozhodně jej neposkytl za účelem vyčíslení žalobního nároku pro až následně vedené rozhodčí řízení. Žádným z provedených důkazů nebylo prokázáno, že by měl obžalovaný Christoph v postavení znalce jakoukoliv povědomost o tom, k době vypracování znaleckého posudku, že by jeho znalecké závěry měly sloužit k čemukoliv, co souviselo s následně vedeným rozhodčím řízením. Pro potřeby takto vedeného rozhodčího sporu tedy obžalovaný svou znaleckou činnost nevykonával. Již z tohoto důkazního zjištění plyne zcela jednoznačný závěr o tom, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného Christopa a následkem tak, jak bylo tvrzeno podanou obžalobou. Pokud obžaloba spojovala s jednáním obžalovaného Christopa i způsobení majetkové škody, odpovídající vyčíslení povinnosti VVÚD k zaplacení vůči Amádeus Real, tedy následně fakticky sumu vyplacenou státním podnikem Papírny, který se stal povinným v důsledku převzetí závazku VVÚD, pak nelze přičítat k tíži obžalovaného Christopa skutečnost, že Rozhodčí soud v rámci své rozhodovací činnosti odvodil výši žalobního nároku právě z výsledku

znalecké činnosti obžalovaného Christoha. Taková příčinná souvislost mezi základním jednáním obžalovaného, které má spočívat ve vypracování nepravdivého znaleckého posudku, a tvrzeným následkem, jímž má být provedení platby ve smyslu rozhodčího nálezu, nebyla prokázána, tedy pak není ze strany obžalovaného kryta ani jakoukoliv formou zavinění, tedy ani v podobě nedbalosti ve smyslu § 16 tr. zákoníku. Jestliže znalec jednoznačně i vyznačil v rámci vyhotovení samotného znaleckého posudku, pro jaký účel jej vydává s tím, že pro žádný jiný účel nesmí být využit, pak bylo zcela nezávislé na jeho vůli, že strana žalující jím vypracovaný znalecký posudek zneužila na podporu svých žalobních tvrzení a z pozice Rozhodčího soudu byl takový důkaz jako relevantní akceptován. S ohledem na uvedené pak soud jednoznačně dospěl k závěru, že tvrzené jednání nelze posoudit ve smyslu kvalifikované skutkové podstaty trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 3 trestního zákona.

50. Soud se dále zaměřil na posuzování a hodnocení provedených důkazů ve vztahu k posouzení naplnění znaků základní skutkové podstaty citovaného trestného činu, tedy naplnění základní skutkové podstaty trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1 trestního zákona. V tomto směru jsou zásadním důkazním prostředkem znalecké posudky, jež se mimo jiné věnovaly i posouzení znaleckého posudku obžalovaného Christoha. V průběhu dokazování byly v tomto směru provedeny jako důkaz dva znalecké posudky, když prvý z nich byl zajištěn orgány činnými v rámci přípravného řízení. Z provedení tohoto znaleckého posudku, podaného znaleckým ústavem A-Consult, když k posudku číslo 9/2015 byli vyslechnuti jeho zpracovatelé, vyplývá, že postup obžalovaného při výkonu znalecké činnosti měl být neodborný, měl postupovat chybnou metodikou a na základě toho měl dospět i k chybným závěrům, jež jsou však v zásadě dle závěrů znaleckého ústavu nepřezkoumatelné. Naproti tomu byl rovněž proveden důkaz znaleckým posudkem znaleckého ústavu Apogeo č. 16 53 - 86/2019, vypracovaným k zadání obžalovaného K., respektive obžalované Amádeus Real, když ze závěrů tohoto znaleckého zkoumání vyplynulo, že naopak irrelevantním postupem měl být výkon znalecké činnosti znaleckým ústavem A-Consult, když tento znalecký posudek obhajoby se vyjadřoval právě k odbornosti znaleckého posudku z fáze přípravného řízení. Dále hodnotil i způsob výkonu znalecké činnosti obžalovaného Christoha, když ve vztahu k jejímu výkonu zásadnějších výtek z tohoto důkazního zdroje nevyplynulo. Přestože soud shledal rozpor mezi dvěma znaleckými závěry, jež se věnují identické materii, přičemž oba posudky byly vypracovány znaleckými ústavu, nepřistoupil k zadání a vyhotovení revizního posudku na tyto oba důkazní zdroje, tedy vypracování revizního posudku ve vztahu k oběma navzájem si odporujícím znaleckým posudkům ústavů. K takovému nabízejícímu se kroku v rámci provedení dokazování soud nepřistoupil z níže uvedených důvodů.

51. Soud vycházel zejména z dodržení zásady rychlosti, ale především hospodárnosti řízení. Doplnování důkazní materie v uvedeném smyslu by zcela jistě prodloužilo délku nalézacího řízení, stejně tak by znamenalo i zvýšení výloh řízení v podobě hrazení nákladů na vypracování revizního posudku, a to vše za situace, když soud dospěl k závěru, že pokud by i bylo obžalovanému Christophovi prokázáno naplnění veškerých zákonných znaků základní skutkové podstaty trestného činu ve smyslu ustanovení § 175 odst. 1 trestního zákona, pak by již jeho trestní odpovědnost za takové jednání byla promlčena. Pokud je zvažovaná trestní odpovědnost obžalovaného Christoha správně podanou obžalobou posouzena podle dikce předchozí normy hmotného práva trestního, tj. podle trestního zákona ve znění účinném v době, kdy mělo dojít ke spáchání, resp. dokonání tvrzeného trestného jednání, pak je nezbytné podle téže normy posoudit i eventualitu promlčení trestní odpovědnosti. Z ustanovení § 67 odst. 1 písm. d) tr. zákona plyne, že v daném případě zaniká trestní odpovědnost pachatele uplynutím tří leté promlčecí doby, neboť v rámci ustanovení § 175 odst. 1 tr. zákona je horní hranice trestu odnětí svobody stanovena v trvání dvou let. Pokud tedy měl obžalovaný Christoph spáchat trestné jednání podáním vědomě nepravdivého znaleckého posudku dne 9.2.2009, byla jeho případná

trestní odpovědnost za takové jednání promlčena ke dni 9.2.2012, přičemž jeho trestní stíhání bylo zahájeno až v roce 2015. Současně soud nezjistil jakoukoliv okolnost, která by běh promlčecí doby přerušovala. Právě z tohoto uvedeného důvodu o eventuálním promlčení trestní odpovědnosti obžalovaného soud nepřistoupil, jak již výše uvedeno, k doplnění dokazování o revizní posudek, který by se jinak jako relevantní důkazní zdroj nabízel. Soud tedy postupoval maximálně ve prospěch obžalovaného Christopha, když navíc uzavírá, že žádný důkazní zdroj, za zasazení do rámce zbytku dokazování, bez pochybností zcela neprokázal, že obžalovaný při vypracování předmětného znaleckého posudku tento podal jako záměrně nepravdivý. Jestliže proti sobě stojí dva důkazní zdroje téže váhy, tedy oba v podobě znaleckých posudků vypracovaných znaleckými ústavy, když jeden z nich tvrdí, že závěry obžalovaného jako znalce jsou chybné, nepravdivé, zatímco druhý ze znaleckých posudků naopak hodnotí postup obžalovaného jako konformní všem znaleckým předpisům a povinnostem, zatímco znalecký posudek hodnotící činnost obžalovaného strhává jako chybný, pak soud na základě této důkazní situace uzavírá, že postupoval v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, a proto jej ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu podané obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že jeho jednání je jednáním trestným.

52. Ve vztahu k jednání pod bodem A. 2) rozsudku vzal soud za prokázané, že obžalovaný Š. jako ředitel s. p. ČPP Transgas naložil se svěřenými peněžními prostředky způsobem nezákonným, neboť penězi jako svěřenými prostředky nakládal účelově tak, aby je vyvedl ze s. p. ve prospěch společnosti EBC, jejímž jednatelem byl obžalovaný A., neboť platby za obě faktury pod písmeny a) a b) nekorespondovaly s rozsahem činnosti fakticky provedené společností EBC ve smyslu uzavřených smluv. Především však bylo prokázáno, že obžalovaný Š. udělil společnosti EBC, zastoupené obžalovaným A., pravomoci rovnající se v zásadě veškerým povinnostem samotného ředitele s. p.. Bylo tak prokázáno, že obžalovaný Š. uzavřením mandátní smlouvy ze dne 1. 8. 2012 pověřil společnost EBC prováděním činnosti, spočívající především v realizaci majetkových dispozic s majetkem, s nímž měl s. p. právo hospodařit, dále jednáním se třetími osobami v těchto záležitostech, jakož i zajišťováním kvalifikovaných třetích osob pro takovou činnost. Takto koncipovanou mandátní smlouvou tak de facto obžalovaný Š. přenesl na další subjekt veškerou šíři činnosti, kterou byl sám jako ředitel s. p. ČPP Transgas povinován. Současně nebylo provedeným dokazováním zjištěno, že by se takto mohl a měl obžalovaný Š. relevantně chovat. Především svědectvími předešlého ředitele ČPP Transgas, sv. Plavce, a následujícího ředitele po obžalovaném Š., sv. Černého, bylo prokázáno, že potřeba takového přenesení pravomocí co do jejich šíře nebyla nejen na místě, ale nebyla ani potřebná. Oba tyto svědci z pozice ředitele uvedeného státního podniku sice uzavírali smlouvy o externí spolupráci, ale výhradně ve vztahu k zajištění účetní agendy a právních služeb. Mandátní smlouva mezi EBC a ČPP Transgas se však věnuje zajištění zcela odlišné agendy, a to ve zcela neadekvátní šíři a povaze pověření k jednání za ředitele státního podniku. Pokud na základě uvedené mandátní smlouvy společnost EBC, zastoupená obžalovaným A., měla vyvíjet činnost související s následným uzavřením smlouvy mezi státním podnikem ČPP Transgas, za nějž jednal jako jeho ředitel obžalovaný Š., a ČEZ s. p. v likvidaci, za který jako jeho likvidátor rovněž jednal obžalovaný Š., přičemž za provedenou činnost související s uzavřením této smlouvy mezi dvěma subjekty, jednajícími osobou obžalovaného Š. v obou případech, když předmětem převodu byl areál v Brně-Černovicích, fakturovala celkovou částku 5 989 500 Kč, pak právě s ohledem na skutečnost, že oba smluvní subjekty jednaly osobou obžalovaného Š., tedy právě tento obžalovaný byl zcela jednoznačně osobou orientovanou veškerou problematikou týkající se prodeje nemovitosti v Brně-Černovicích, pak právě z této okolnosti vyplývá absolutní nepřiměřenost zaangažování dalšího subjektu, konkrétně EBC, zastoupené obžalovaným A.. Provedeným dokazováním nebyla zjištěna žádná podstatná skutečnost, která by důvodně obžalovaného Š. opravňovala k tomu, aby úkony související s převodem areálu v Brně-Černovicích nekonal sám, navíc aby za jejich údajné provedení vyplatil fakturovanou sumu ze

strany EBC. Listinou bylo prokázáno, že celou fakturovanou částku obžalovaný Š. nechal vyplatit k tíži ČPP Transgas, tedy ve prospěch EBC dne 17. 6. 2013. Soud ve vztahu k této finanční operaci uzavírá, že obžalovaný Š. nedůvodně, tedy bez toho, aniž by uvedená fakturace byla navíc náležitě podložena rozpisem konkrétních činností, které měly být ze strany EBC v uvedené sumě provedeny, vyplatil. S ohledem na fakturovanou sumu ze strany EBC a za zohlednění specifik celé transakce, spočívající ve faktu, že oba smluvní subjekty jednaly prostřednictvím identické zodpovědné osoby, pak je namístě uzavřít, že rozsah fakturované ceny za poskytnuté služby je zcela evidentně nadhodnocený, charakteru údajně prováděné činnosti neodpovídající.

53. Rovněž ve vztahu k jednání, popsanému pod písmenem b) dospěl soud k závěru, že i ve vztahu k platbě fakturace ze strany EBC za provedení činnosti v rámci další uzavřené smlouvy mezi ČPP Transgas a EBC nevykonala EBC činnost v takovém rozsahu, aby odměna za ni korespondovala s fakturovanou částkou ve výši 8 494 200 Kč. Předmětem této uzavřené smlouvy ze dne 1. 8. 2012 bylo obstarání obchodní záležitosti, spočívající ve vyhledání a zajištění investice volných finančních prostředků ČPP Transgas, když v průběhu roku 2013 měla EBC vyjednat a dosáhnout uzavření smlouvy o úplatném převodu 100 % akcií společnosti Nemo Sever mezi ČPP Transgas a společností Marcott Invest. Za takovou činnost, konkrétně údajně spočívající v ekonomickém a právním posouzení transakce, pak EBC vůči ČPP Transgas fakturovala odměnu ve výši 8 494 200 Kč, konkrétně fakturou číslo 013024 ze dne 10. 12. 2013. Provedeným dokazováním však bylo jednoznačně zjištěno, že faktická činnost EBC byla minimální, rozhodně nekorespondující s uváděnou výší požadované a obžalovaným Š. i vyplacené odměny. Výstupy činnosti EBC se promítly do materiálu označeného jako ekonomické a právní due diligence společnosti Nemo (číslo listu 4483) a dále do materiálu označeného jako analýza investiční nabídky EBC (číslo listu 4675). Vedle těchto dvou materiálů, jejichž zpracovatelem za EBC byl obžalovaný A., je pak z provedených listin prokázáno, že další, jednoznačně provedenou činností EBC v souvislosti s uzavřením smlouvy mezi ČPP Transgas a Marcott Invest, je zadání znaleckého posudku u společnosti Aconta, jehož předmětem bylo ocenění 100 % akcií Nemo Sever. Ze souhrnu provedeného dokazování nebylo zjištěno, jakou další konkrétní činnost EBC vyvinula za účelem úspěšného uzavření smluvního vztahu, jehož výsledkem bylo nabytí 100 % akcií Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas. Naopak bylo prokázáno, že další aktivně vyvíjená činnost byla provedena ze strany společnosti Real Treuhand, jakož i společnosti Amádeus Real. Nelze tedy uzavřít, že EBC by se na realizaci záměru uzavření smluvního vztahu ohledně převodu 100 % akcií Nemo Sever podílela natolik zásadním způsobem, aby její adekvátní odměnou byla fakturovaná suma, kterou na základě činnosti obžalovaného Š. dne 12. 12. 2013 ČPP Transgas ve prospěch EBC poukázal. I v tomto případě tak bylo prokázáno, že obžalovaný Š. naložil se svěřenými peněžními prostředky s. p. ČPP Transgas jinak, než jak měl řádnou činností provést, tedy vyvedl i v tomto případě peněžní prostředky s. p. ve prospěch EBC, aniž by k takovému postupu byl dán skutečný právní titul a bylo možno takovou transakci pokládat za řádné hospodaření se svěřenými prostředky. Soud tak uzavírá, že obžalovaný Š. ve prospěch EBC nezákonným způsobem vyvedl ze svěřeného majetku s. p. ČPP Transgas celkem částku 14 483 700 Kč.

54. Soud tak vzal bez jakýchkoli pochybností za prokázané, že a) obžal. Ing. A. jako jednatel společnosti EBC na základě mandátní smlouvy, uzavřené dne 1.8.2012 v Praze mezi státním podnikem ČPP Transgas s. p., zastoupeným obžal. Ing. Š., a společností EBC, zastoupenou obžal. Ing. A., jejímž předmětem byly v ní vymezené činnosti, spočívající především v realizaci majetkových dispozic s majetkem, s nímž měl státní podnik právo hospodařit, ve správě majetku státního podniku, jednání se třetími osobami v těchto záležitostech a v zajišťování kvalifikovaných třetích osob pro tuto činnost, vyúčtoval za společnost EBC státnímu podniku Transgas odměnu za blíže nespecifikované služby, poskytnuté v souvislosti s realizací převodu práva hospodařit s majetkem státu a změně příslušnosti k hospodaření a nakládání s majetkem státu mezi státními podniky Transgas a České energetické závody, státní podnik „v likvidaci“,

jehož předmětem bylo úplatné postoupení práva hospodaření státního podniku Transgas s nemovitostmi v areálu Brno – Černovice, na kterou vystavil obžal. Ing. A. za společnost EBC dne 10.6.2013 fakturu č. 013014 na částku ve výši 5.989.500 Kč včetně DPH, kterou státní podnik Transgas na základě schválení a pokynu svého ředitele obžal. Ing. Š. proplatil dne 17.6.2013, přestože fakturované služby nebyly pro státní podnik Transgas potřebné, neboť obžal. Ing. Š. byl odborně způsobilý veškeré údajně poskytnuté služby realizovat sám; b) obžal. Ing. A. na základě smlouvy o obstarání obchodní záležitosti, uzavřené dne 1.8.2012 v Praze mezi státním podnikem Transgas, zastoupeným obžal. Ing. Š., a společností EBC, zastoupenou obžal. Ing. A., jejímž předmětem bylo především vyhledání a zajištění uzavření investice volných finančních prostředků státního podniku Transgas, za společnost EBC, v průběhu roku 2013 poskytl státnímu podniku Transgas služby v rámci vyjednání a uzavření smlouvy o úplatném převodu 100% akcií společnosti NEMO SEVER a.s., IČ 268 66 781, Za Mototechnou 1619, Praha 5 (dále jen „Nemo“) mezi státním podnikem Transgas a společností Marcott Invest s.r.o., (dále jen „Marcott“), a to především spočívající v ekonomickém a právním posouzení transakce, za které následně vystavil za společnost EBC dne 10.12.2013 fakturu č. 013024 na odměnu ve výši 8.494.200,- Kč včetně DPH, kterou státní podnik Transgas na základě schválení a pokynu svého ředitele obžal. Ing. Š. proplatil dne 12.12.2013, přestože poskytnuté služby svým charakterem a rozsahem neodpovídaly provedené fakturaci; obžal. Ing. Š. tak schválením vyplacení uvedených částek, jež za EBC fakturoval obžal. Ing. A., naložil se svěřenými finančními prostředky z majetku České republiky v rozporu s účelem, k němuž byly jím řízenému státnímu podniku Transgas svěřeny, a způsobil České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Transgas, škodu v celkové výši 14.483.700,- Kč.

55. Takto prokázaným jednáním pak obžalovaný Š. naplnil veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když jednal ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť byl dobře obeznámen nejen s celkovou širší činností EBC v obou záležitostech, ale i s odborným zaměřením společnosti v rámci jejího předmětu podnikání, potažmo obžalovaného A., a věděl tedy, že fakturovaná částka nekoresponduje s činností fakticky společností EBC provedenou. Činnost obžalovaného A. byla rovněž bez jakýchkoliv pochybností prokázána, přičemž jednal ve formě účastenství, konkrétně ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve vztahu k naplnění skutkové podstaty zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť bez tvrzení vyvíjené činnosti ze strany EBC vůči ČPP Transgas, jakož i bez vystavení obou předmětných faktur by se obžalovaný Š. jako hlavní pachatel nezákonného nakládání se svěřenými prostředky nemohl zločinu zpronevěry dopustit.

56. Ve vztahu k jednání ad A. 3) rozsudku pak vzal soud za jednoznačně prokázané, že obžalovaný K., stejně tak i obžalovaná Amádeus Real na základě zásady přičitatelnosti, jednali zcela svévolně ve vztahu k uzavření smlouvy mezi Amádeus Real, zastoupené obžalovaným K., a společností Nemo Sever, jejímž jediným členem představenstva, jednajícím za společnost, obžalovaný K. byl, když předmětem uzavřené kupní smlouvy byl nákup čtyř specifikovaných nemovitostí společností Nemo Sever se vznikem závazku zaplatit kupní cenu ve výši 90 500 000 Kč, a to s dobou splatnosti jednoznačně zasahující do doby, kdy vlastníkem Nemo Sever již měla být ČPP Transgas. Smluvní cena stanovená na základě dohody obou smluvních stran, když obě byly zastoupeny osobou obžalovaného K., však nekorespondovala s tržní hodnotou uvedených nemovitostí. Provedeným dokazováním, konkrétně znaleckým posudkem založeným samotnou stranou obhajoby obžalovaného K., který byl vypracován znaleckým ústavem Česká znalecká, pak bylo prokázáno, že tržní hodnota koresponduje se sumou 71 370 000 Kč. Právě z tohoto důkazního zjištění je zcela evidentní, že uzavřená kupní smlouva šla jednoznačně k tíži subjektu povinného k úhradě kupní ceny, jejíž výše nekorespondovala s tržní hodnotou nabytých nemovitostí. Soud hodnotí jako relevantní stanovení hodnoty předmětných nemovitostí právě znalecký posudek České znalecké, který stanovil výši tržní

hodnoty nemovitostí, nikoli znalecký posudek doc. Rysky č. 2242/20/II/2014 a 2243/21/II/2014 (č.l. 12526-12597, 12601-12672) a A-Consult Plus č. 6/2015 (č.l. 12146-12262), jimiž byla určena jejich cena obvyklá. Údaj o ceně obvyklé není relevantní veličinou, oproti výši tržní ceny nemovitostí, když právě a jedině tento údaj má relevantní vypovídací hodnotu o tom, jak v reálné době a místě je nemovitost na trhu realit obchodovatelná. Podvodnost jednání obžalovaných je pak především dána skutečností, že obžalovaný K. neinformoval o uzavření smluvního vztahu nikoho na straně budoucího nabyvatele 100 % akcií Nemo Sever, ačkoliv se obžalovaný K. osobně účastnil jednání ohledně převodu 100 % akcií Nemo Sever, když kupující společností byla ČPP Transgas. Skutečnost, že v majetku Nemo Sever se ocitly i uvedené čtyři nemovitostní soubory, byla zjištěna na straně ČPP Transgas až v okamžiku po realizaci nákupu 100 % akcií Nemo Sever, když byly vyřizovány veškeré náležitosti při přebírání listin a zjišťování stavu společnosti Nemo Sever. Až do okamžiku takového zjištění na straně ČPP Transgas obžalovaný K. neposkytl nikomu ze zúčastněných jakoukoliv informaci o své předchozí činnosti, když předmětná smlouva o prodeji nemovitostí ze strany Amádeus Real ve prospěch Nemo Sever byla uzavřena dne 4. 9. 2013. Tedy rozhodné skutečnosti poškozené straně zamlčel. Právě rozdíl kupní ceny a prokázané tržní hodnoty převedených nemovitostí, představovaný částkou 19 130 000 Kč, je pak vyjádřením výše škody, kterou měl obžalovaný K. záměr způsobit. Právě s ohledem na skutečnost, že obžalovaný K. byl sám aktérem v průběhu koncipování a uzavření smluvního vztahu mezi ČPP Transgas a Marcott Invest ohledně převodu 100 % akcií Nemo Sever, věděl, že subjektem, který by s ohledem na stanovení doby splatnosti kupní ceny za převod čtyř nemovitostních souborů ve smyslu smlouvy ze dne 4.9.2013, kupní cenu hradil, by byla právě ČPP Transgas jako majitel Nemo Sever. Obžalovaný K. tak jednal zcela jednoznačně se záměrem, obohatit se v konečném důsledku na úkor ČPP Transgas, tedy České republiky, s jejímž majetkem ČPP Transgas hospodaří.

57. Soud uzavírá, že bez jakýchkoli pochybností má za prokázané jednání obžal. K., spočívající v tom, že jako jediný člen představenstva obžalované společnosti Amádeus Real, a.s. v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, se záměrem obohatit přinejmenším tuto společnost na úkor státního podniku Transgas, respektive České republiky, s jejímiž finančními prostředky tento státní podnik hospodařil, dne 4.9.2013 v Praze uzavřel mezi obžalovanou společností Amádeus a společností Nemo Sever, za kterou rovněž jednal on sám jako jediný člen jejího představenstva, čtyři kupní smlouvy, na jejichž základě obžalovaná společnost Amádeus prodala společnost Nemo Sever

- jiné nebytové prostory č. 159/9 a 159/10 v domě č.p. 159 na parcele p.č. 27 v ul. 5. května v Liberci včetně odpovídajících spoluvlastnických podílů ke společným částem domu a pozemku za kupní cenu ve výši 17.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 15.000.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Liberci za kupní cenu ve výši 20.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 14.000.000 Kč,
- parcely p.č. xxx, p.č. xxx a p.č. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 21.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 7.370.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 32.500.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 35.000.000 Kč,

tedy nemovitostí v kupní ceně celkem za 90.500.000,- Kč, ačkoli jejich souhrnná tržní hodnota byla 71.370.000 Kč, přičemž podle všech kupních smluv měla být kupní cena uhrazena do jednoho roku od jejich uzavření, a to přesto, že v době uzavření těchto kupních smluv již byla jediným akcionářem společnosti Nemo společnost Marcott a zároveň probíhala jednání o úplatném převodu 100 % akcií společnosti Nemo státnímu podniku Transgas, zastoupenému Ing. Š. jako jeho ředitelem, kterých se obžal. Václav K. zúčastnil, přičemž cena za převod akcií již byla stanovena na základě údajné tržní ceny všech nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, mezi něž však nebyly výše uvedené nemovité věci zahrnuty, přičemž obžal. Václav K. o

uzavření výše uvedených čtyř kupních smluv a o závazcích společnosti Nemo vůči obžalované společnosti Amádeus, které z nich vyplývaly, neinformoval ani společnost Marcott jako tehdejšího jediného akcionáře společnosti Nemo, ani státní podnik Transgas jako zájemce o pořízení akcií Nemo, se kterým již byla dohodnuta kupní cena za tyto akcie, takto obžal. Václav K. vytvořil závazky společnosti Nemo ve prospěch obžalované společnosti Amádeus, splatné v době, kdy akcie společnosti Nemo již měla vlastnit Česká republika a právo hospodařit s nimi měl mít státní podnik Transgas, přičemž zamlčel nejméně Ing. Š. jako řediteli státního podniku Transgas skutečnosti rozhodné pro stanovení hodnoty převáděných akcií společnosti Nemo a pokusil se ho uvést v omyl ohledně výše jejich závazků a hodnoty předmětných nemovitých věcí, která ve skutečnosti činila pouze 71.370.000 Kč, čímž chtěl České republice, která byla budoucím nabyvatelem akcií společnosti Nemo, způsobit škodu ve výši nejméně 19.130.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi celkovou kupní cenou a skutečnou tržní hodnotou předmětných nemovitých věcí, následně však poté, co Ing. Š. po uzavření smlouvy o převodu akcií Nemo se společností Marcott zjistil existenci popsáných závazků, podnikl kroky vedoucí k zániku závazků společnosti Nemo z uvedených kupních smluv, tedy uvedená celková kupní cena nebyla společností Nemo obžalované společnosti Amádeus uhrazena.

58. Soud posoudil jednání obžalovaného K. a obžalované Amádeus Real jako spáchané ve vývojovém stadiu, tedy ve fázi pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť k dokonání činu nedošlo, když bylo prokázáno, že na základě projevené nevole ČPP Transgas přistoupil obžalovaný K. ke zpětnému převodu těchto nemovitostí zpět na Amádeus Real, tedy zaplacení kupní ceny nevymáhal, nikdy tak nedošlo ke vzniku zamýšlené škody. Prokázané jednání obžalovaného K. naplňuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když na základě zásady přičitatelnosti jeho jednání jako jednatele Amádeus Real pak prokazuje i naplnění veškerých zákonných znaků téhož trestného činu v případě obžalované Amádeus Real, a.s.. Obžalovaní tak jednali ve vzájemné součinnosti, a proto soud posoudil jejich jednání jako spáchané ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, když obžalovaný K. jednal stran zavinění ve formě úmyslu přímého ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť hodnota převáděných nemovitostí, tedy reálnost stanovené kupní ceny, mu byla dobře známa jako osobě dlouhodobě se pohybující na trhu s realitami. Obžalovaný K. tak chtěl zneužít svého postavení jako osoby jednající za oba smluvní subjekty při přeprodeji nemovitostí mezi Amádeus Real a Nemo Sever, a na úkor ČPP Transgas obohatit Amádeus Real, potažmo seba o rozdíl inkasované kupní ceny a tržní hodnoty předmětných nemovitostí.

59. Za takto shledané viny soud obžalovaným ukládal diferencované tresty, a to v závislosti na četnosti jimi spáchaných trestných činů, jakož i míry zapojení do páchané trestné činnosti, respektive formy pachatelství. Obžalovanému Š. soud uložil za jednání ad A. 1) a 2) trest nejprísrnější, neboť jej ukládal jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když jej ukládal za dvojí trestnou činnost. V obou případech posoudil soud jeho jednání jako naplňující skutkovou podstatu zločinů zpronevěry v rámci kvalifikované skutkové podstaty, proto v rámci rozpětí trestní sazby ve smyslu § 206 odst. 5 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, když pro výkon trestu jej zcela v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Soud tedy ukládal trest odnětí svobody nad spodní hranicí rozpětí zákonné trestní sazby, když konkrétní výměra trestu vystihuje nejen jeho úhrnnost, ale i skutečnost, že obžalovaný v obou případech ke spáchání trestného jednání zneužil svého postavení, když byl osobou oprávněnou jednat za s. p.. Právě s ohledem na tuto skutečnost současně soud obžalovanému Š. uložil i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev a to konkrétně na dobu sedmi let. Výkon tohoto trestu má obžalovanému zamezit možnost napříště zneužít pravomoci, vyplývající z postavení statutárního orgánu obchodních korporací. Obžalovanému soud neuložil peněžitý trest, jak bylo navrhováno ze strany státního

zástupce, neboť dospěl k závěru, že s ohledem na značnou časovou prodlevu ve vztahu k době spáchání obou jednání již není zapotřebí vedle dalších dvou druhů trestů, které soud obžalovanému uložil, ukládat i tento další trest. K takovému závěru soud dospěl i přesto, že obžalovaného Š. odsuzuje za spáchání majetkové trestné činnosti, když má za to, že i bez uložení peněžitého trestu bude účelu trestu za spáchanou trestnou činnost dosaženo.

60. Obžalovanému K. soud za jednání pod bodem A. 1) rozsudku uložil již výraznější trest odnětí svobody, vyměřený nad samou dolní hranicí rozpětí zákonné trestní sazby ustanovení § 206 odst. 5 tr. zákoníku, konkrétně tedy uložil trest odnětí svobody v trvání pěti let a šesti měsíců, když takto zvolená výměra trestu vystihuje zásadní postavení tohoto obžalovaného v rámci spáchané trestné činnosti. Obžalovaný K. byl shledán vinným v rámci účastenství v podobě návodu k trestnému činu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když jeho činnost vůči hlavnímu pachateli obžalovanému Š. byla zcela zásadní. Právě pro akcentování významu ve smyslu škodlivosti jeho jednání dospěl soud k závěru, že i přes dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného je namístě působit vůči němu za účelem dosažení účelu trestu již trestem citelnějším, než kterým by byl trest odnětí svobody uložený na samé dolní hranici rozpětí trestní sazby stanovené hmotněprávní normou trestního práva pro daný trestný čin. I tento obžalovaný byl soudem pro výkon trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Ani obžalovanému K. soud neuložil trest peněžitý, jak navrhoval státní zástupce, a to ze stejných důvodů jako v případě obžalovaného Š., když trestná činnost obžalovaného K. je zdaleka nejstarší ze všech žalovaných jednání.

61. Rovněž obžalovanému A.i byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody za spáchání jednání pod bodem A. 2) rozsudku, nicméně jemu soud vyměřil trest odnětí svobody na samé dolní hranici rozpětí zákonné trestní sazby ustanovení § 206 odst. 5 tr. zákoníku. U tohoto obžalovaného soud nezjistil žádnou výraznou přítěžující skutečnost, vážící se k okolnostem spáchání jednání tak jako u předešlých dvou obžalovaných, a proto uzavírá, že k dosažení účelu trestu postačí uložení trestu na samé dolní hranici trestu odnětí svobody. I obžalovaného A. soud zcela ve smyslu znění ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou a ani tomuto obžalovanému soud neuložil ve smyslu návrhu činěného státním zástupcem peněžitý trest, když se stejně jako u ostatních domnívá, že není zapotřebí pro dosažení nápravy obžalovaného A. působit vůči jeho osobě i tímto trestem.

62. I obžalovanému K.ovi za spáchání jednání ad A. 3) výroku rozsudku soud uložil trest odnětí svobody na samé dolní hranici rozpětí zákonné trestní sazby ustanovení § 209 odst. 5 tr. zákoníku, když ani u jeho osoby, stejně jako u obžalovaného A., nezjistil žádnou přítěžující okolnost, když jako okolnost polehčující shledal jediné jeho trestní bezúhonnost, neboť k předchozím záznamům v rejstříku trestů nelze přihlížet. I tohoto obžalovaného soud zařadil zcela v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, ani u něj současně neukládal trest peněžitý. Neuložil jej ze shodných důvodů, jak jsou uvedeny u ostatních obžalovaných, navíc i z toho důvodu, že k faktické škodě jím spáchanou trestnou činností nedošlo.

63. Naproti tomu u obžalované právnické osoby Amádeus Real, a.s. soud ukládal dle zásad zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim jako samostatný trest peněžitý trest, který vyměřil v celkové výši 20 000 000 Kč. Jako adekvátní výši tohoto trestu ji soud považuje nejen s ohledem na míru závažnosti jednání obžalované právnické osoby, ale i s ohledem na majetkové poměry obžalované a reálnou možnost dosáhnout výkonu takto uloženého peněžitého trestu, který byl vyměřen ve stu denních sazbách po 200 000 Kč. Soud neuložil navrhovaný trest zveřejnění rozsudku, a to především s ohledem na vývojové stadium spáchané trestné činnosti, když obžalovanou Amádeus Real shledal vinnou za spáchání trestného jednání ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Právě s ohledem na vývojové stadium

jednání soud dospěl k závěru, že by uložení trestu v podobě povinnosti zveřejnění rozsudku bylo nepřiměřeně přísné.

64. Soud rovněž rozhodoval o včas a řádně uplatněném nároku na náhradu škody ze strany ČPP Transgas, a to ve vztahu k jednání ad A. 2) rozsudku. S ohledem na skutečnost, že soud vzal za prokázané způsobení škody společným jednáním obžalovaných Š. a A., respektive shledal vinu obou obžalovaných, když obžalovaný A. byl účastníkem na trestné činnosti obžalovaného Š., pak oběma uložil společně a nerozdílně povinnost zaplatit na náhradě škody ČPP Transgas celou výši způsobené škody, to je ve výši 14 483 700 Kč.

65. Závěrem soud doplňuje, že neakceptoval návrh státního zástupce na rozhodnutí o nároku na náhradu škody s tím, že měl být uplatněn ze strany z České republiky, zastoupené MPO ve vztahu k jednání ad A 1). Soud zdůrazňuje, že v tomto směru poškozený neuplatnil nárok na náhradu škody řádně, neboť z jeho strany nedošlo k nezaměnitelnému způsobu vyčíslení výše vzneseného nároku, neboť poškozený přesně nevyčísлил výši škody, jejíž náhradu žádal. Pro tuto nedostatečnost ve formulaci nároku na náhradu škody nebylo již v prvopočátku před zahájením dokazování ve vztahu k MPO ze strany soudu postupováno podle § 206 odst. 2 trestního řádu. Právě z tohoto důvodu ani soud nerozhodoval o nároku MPO jako o včas a řádně uplatněném nároku na náhradu škody.

66. Současně ve vztahu k bodu B. II. rozsudku, pod nímž soud rozhodl o zproštění podané obžaloby obžalovaných Šrámk a Christoha, postupoval ve vztahu ke včas a řádně uplatněnému nároku na náhradu škody ze strany ČPP Transgas ve vztahem k jednání tak, jak bylo podanou obžalobou u obou obžalovaných tvrzeno, ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu, tedy ČPP Transgas v tomto směru s ohledem na zprošťující výrok zcela odkázal s nárokem na náhradu škody na pořad práva civilního.

67. Ve vztahu k jednání od bodem B. III., původní bod 3) podané obžaloby, soud dospěl ke zprošťujícímu závěru o všech obžalovaných ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, tedy uzavřel, že předmětné jednání není trestným činem. Ve smyslu skutkových tvrzení podané obžaloby soud skutečně má za prokázané, že mezi ČPP Transgas, zastoupeným obžalovaným Š. jako ředitelem s. p., a Marcott Invest došlo dne 10. 12. 2013 k uzavření smlouvy o převodu 100 % akcií společnosti Nemo Sever, když podpisu této smlouvy předcházely přípravné práce a přípravná jednání, realizovaná obžalovanými Š., na základě smlouvy o obstarání investice obžalovaným A. jako jednatelem EBC, obžalovaným T. jako jednatelem Marcott Invest, když tato společnost se stala vlastníkem 100 % akcií Nemo Sever poté, co byla uzavřena smlouva o jejich koupi mezi Marcott Invest a Amádeus Real, když jednatel Amádeus Real se od počátku účastnil jednání o prodeji 100 % akcií Nemo Sever státnímu podniku ČPP Transgas, když obžalovaný K. jednal i jménem Nemo Sever. Soud má tedy za prokázané, že všichni obžalovaní se účastnili jednání, jejichž předmětem byla koupě 100 % akcií Nemo Sever, když konečným zájemcem a nabyvatelem 100 % akcií měl být a i se následně stal s. p. ČPP Transgas. Skutečnost, že taková jednání za účelem přípravy koupě 100 % akcií Nemo Sever probíhala nejméně ve druhé polovině roku 2013, je prokazována listinami, dokládajícími přípravu následně realizované transakce. Rovněž svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že již od počátku roku 2013 byla společností Real Treuhand nabízena jako možná investice koupě nemovitostí vlastněných společností Amádeus Real, když v tomto směru vypověděl svědek J. . Tento svědek potvrdil skutečný záměr Amádeus Real, za který jednal obžalovaný K., prodat nemovitý majetek vlastněný v oblasti severních Čech. Od tohoto svědka věděl obžalovaný A. o možnosti investiční koupě těchto nemovitostí. Informaci svědek J. obžalovanému A. poskytl někdy v období začátku roku 2013. Uvedenou svědeckou výpovědí bylo rovněž prokázáno, že v konečné fázi působení Real Treuhand při obstarání mapování možnosti prodeje těchto nemovitostí obžalovanou Amádeus Real získal svědek povědomost o tom, že předmětné nemovitosti budou vloženy do majetku akciové společnosti a takto budou prodány prostřednictvím prodeje akcií, nikoliv přímým

prodejem nemovitostí. Další fáze obchodu se však tento svědek již neúčastnil, nicméně i jeho svědectvím bylo potvrzeno, že taková strategie provedení faktického prodeje nemovitého majetku nebyla v dané době ničím neobvyklým. Akt vložení předmětných nemovitostí do majetku Nemo Sever formou navýšení základního jmění společnosti Nemo Sever je pak prokazováno samotnou smlouvou o navýšení jmění nepeněžitými vklady, když jediným akcionářem Nemo Sever byla obžalovaná Amádeus Real, jednající osobou obžalovaného Václava K.. Rovněž bylo prokázáno, že přestože již byla vedena jednání o nákupu 100 % akcií Nemo Sever s ČPP Transgas s.p., přesto došlo dne 26. 8. 2013 k převodu uvedených cenných papírů úplatným způsobem mezi jediným akcionářem Nemo Sever, tedy obžalovanou Amádeus Real a Marcott Invest, zastoupenou obžalovaným T.. Tato skutečnost je prokazována samotnou uzavřenou smlouvou, když rovněž je jejím textem prokázáno, že kupní cena ve výši 344 000 000 Kč měla být zaplacená až v době, kdy již měl být předpokládaným vlastníkem 100 % akcií Nemo Sever s. p. ČPP Transgas, když jednání o úplatném převodu na tento subjekt byla paralelně vedena. Dále vzal soud za prokázané, že ze strany ČPP Transgas, ať již k zadání obžalovaného Š. či obžalovaného A., byly vypracovány znalecké posudky, a to v souvislosti s plánovaným uzavřením smlouvy o úplatném převodu 100 % akcií Nemo Sever, když znalec Ing. Vladimír Pauer podal znalecké posouzení tržních hodnot nemovitostí vlastněných Nemo Sever a znaleckým posudkem znaleckého ústavu Aconta byla stanovena cena podniku Nemo Sever. Z těchto, obžalovanými vyžádaných znaleckých posudků, vyplynulo, že tržní hodnota nemovitostí (znalec Pauer) činila 351 117 000 Kč, respektive hodnota společnosti Nemo Sever (znalecký ústav Aconta) byla 318 054 000 Kč. A rovněž bylo prokázáno, že tyto znalecké posudky byly předkládány obžalovaným Š. jako ředitelem s. p. ať již dozorčí radě, která se záměrem investice koupí 100 % akcií Nemo Sever zabývala na jednání dozorčí rady dne 25. 9. 2013, či byly předloženy MPO jako zakladateli s. p. ČPP Transgas ve dnech 30. 9. a 7. 10. 2013. Tyto skutečnosti jsou prokazovány jak listinami, dokládajícími průběh zasedání dozorčí rady či předložení uvedených materiálů ze strany obžalovaného Š. vůči MPO, tak svědeckými výpověďmi osob působících v pozici členů dozorčí rady či zaměstnanců MPO, danou záležitost vyřizujících. Nebylo však prokázáno žalobní tvrzení, že uvedené znalecké posudky byly hrubě zkreslené, ani tvrzení o jejich nepravdivosti, a že obžalovaní Š. a A. o tom věděli a zneužili takto hrubě zkreslené podané posudky k uvedení v omyl jak členů dozorčí rady, tak zástupců MPO proto, aby způsobili škodu na majetku České republiky, s jejímž majetkem s. p. ČPP Transgas hospodařil, když by v důsledku uzavření transakce došlo k přeplacení faktické hodnoty podniku Nemo Sever. K tomuto závěru soud dospěl především na podkladě vyhodnocení důkazů spočívajících v provedených znaleckých posudcích. Pokud své žalobní tvrzení opírala obžaloba především o komparaci znaleckých posudků, jež byly vypracovány v aktuální době přípravy uzavření smlouvy o převodu 100 % akcií obžalovanými Š. a A., jež v rámci tohoto trestního řízení mají povahu listin, se znaleckým posudkem znalce Rysky, který byl v rámci nalézacího řízení proveden výslechem znalce, pak soud dospěl k závěru o irelevanci skutkových tvrzení podané obžaloby, a to především na základě vyjádření samotného znalce doc. Rysky. Soud vnímal vyjádření znalce jako zcela jasná, logická, podpořená konkrétní argumentací, tedy je hodnotí jako správné znalecké závěry. Znalec Ryska potvrdil stálou platnost stanovení obvyklé ceny všech posuzovaných nemovitostí v souhrnné hodnotě 251 700 000 Kč, nicméně velmi důrazně vyzdvihl, že v době, kdy znalecký posudek vypracovával, byl nejen limitován zadáním znaleckého posudku, když měl stanovit právě a jediné obvyklou cenu nemovitostí, ale především zdůraznil skutečnost, že v době podání znaleckého posudku neměl ani možnost provést znalecké ocenění nemovitostí v jiné kategorii nežli ceny obvyklé. Následně se detailně vyjádřil k veličině tržní hodnoty nemovitostí s tím, že jen právě tento fenomén jako jediný nejvíce odráží situaci na trhu, tedy tržní hodnota nejvíce odpovídá zohlednění všech rozhodných faktorů podílejících se na odhadu ceny, za kterou je možno v daném čase a místě reálně nemovitost prodat. Veličina tržní hodnoty však v dané době nebyla oficiální možnou metodou pro oceňování nemovitostí, nicméně současně znalec ke dni svého výslechu u hlavního líčení vyzdvihoval, že jediné hledisko

tržní hodnoty je relevantní pro možnost posouzení adekvátnosti prováděného obchodu. Z takového vyjádření znalce pak pro soud jednoznačně plyne závěr, že posuzování faktické hodnoty akcií Nemo Sever, která je determinována zejména tržní hodnotou nemovitého majetku společnosti, je zavádějící, pokud by měla být stanovena odvisle na určení obvyklé ceny předmětných nemovitostí. Soud tak uzavírá, že hledisko aplikované podanou obžalobou není hlediskem relevantním, navíc soud zdůrazňuje, že pokud byla předmětem posuzované smlouvy hodnota převáděných 100 % akcií Nemo Sever, pak jediným relevantním znaleckým oceňováním je právě a jediné ocenění 100 % akcií Nemo sever, nikoliv separátní stanovení ceny obvyklé jejího nemovitého majetku. Znalecký posudek, jímž byla v rámci přípravného řízení stanovena obvyklá cena nemovitostí tak mohl být jediné podkladem pro další znaleckou činnost, která by se věnovala stanovení hodnoty 100 % akcií Nemo Sever, když tuto činnost v návaznosti na závěry doc. Rysky provedl znalecký ústav A-Consult. Jestliže tak A-Consult vycházel ve svém závěru z chybného podkladu, pak ani jeho závěr o tom, že hodnota akcií byla 184 929 206 Kč, není správný. V rámci dokazování prováděného soudem byl k návrhu obhajoby obžalovaného K. proveden znalecký posudek znaleckého ústavu Česká znalecká, který splňoval veškeré náležitosti kladené trestním řádem na znalecké posudky, když tak je jednoznačné, že tento důkazní zdroj má stejnou vypovídací hodnotu jako znalecký posudek opatřený stranou obžaloby. Soud jej provedl výsledkem zpracovatelů znaleckého posudku, když jím bylo zjištěno, že hodnota 100 % akcií vycházela mimo jiné i ze stanovení tržní hodnoty nemovitostí vložených do majetku Nemo Sever. Zpracovatelé ústavního znaleckého posudku se detailně a pro soud akceptovatelně vyjádřili ke způsobu stanovení tržní hodnoty každé jednotlivé nemovitosti. Pokud z jejich vyjádření vyplynulo, že celková tržní hodnota byla stanovena i v závislosti na stanovení koeficientu, v němž se promítá specifická té které nemovitosti, když stanovení koeficientu vychází z empirické praxe znaleckého ústavu, pak tento mechanismus zpracovatelé vysvětlili natolik podrobně, že jej soud uznává jako relevantní a znaleckým ústavem Česká znalecká stanovenou tržní hodnotu nemovitostí jako správnou a rozhodnou pro posouzení ceny 100 % akcií Nemo Sever. Ze závěrů České znalecké tak vyplynulo, že souhrnná hodnota nemovitého majetku, představujícího rovněž hodnotu Nemo Sever, byla dána k prosinci 2013, tedy k době uzavření smlouvy mezi ČPP Transgas a Marcott Invest, ve výši 355 674 000 Kč a ke dni 26. 8. 2013, kdy byla uzavřena smlouva o převodu akcií mezi Nemo Sever a Marcott Invest, pak částkou 370 302 000 Kč. Soud uzavírá, že jediné správné hledisko pro stanovení hodnoty 100 % akcií Nemo Sever se odvíjí od tržní hodnoty nemovitostí, vložených do majetku společnosti Nemo Sever. Tedy jediné závěry České znalecké jsou relevantní a z jejich souhrnu vyplývá, že kupní cena za převod 100 % akcií Nemo Sever mezi Marcott Invest a ČPP Transgas nebyla nepřiměřeně navýšená oproti faktické hodnotě této společnosti, jejíž akcie byly na ČPPP Transgas převedeny.

68. Ve vztahu k jednotlivým znaleckým posudkům soud shrnuje, že povahu znaleckých posudků pro vedené trestní řízení mají znalecké posudky znalce doc. Rysky z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, znaleckého ústavu A-Consult, dále znaleckého ústavu Česká znalecká a znaleckého ústavu Apogeo. Ve vztahu k ostatním způsobům ocenění, ať již nemovitostí či hodnoty podniku tak, jak i jednotlivé posudky byly zadávány a získávány obžalovanými, a to ať již v době před vedením trestního řízení či v rámci přípravného řízení, soud zdůrazňuje, že tyto nesplňují náležitosti znaleckého posudku ve smyslu trestního řádu, tedy mají výhradně povahu listin. Ke dvěma znaleckým posudkům, jež takové náležitosti splňovaly, konkrétně znalecké posudky, TPA Horwath Valuation Services a YBN Consult-znalecký ústav soud nepřihlédl, a to s ohledem na obsah zajištěných odposlechů, jež byly v rámci dokazování provedeny za souhlasu stran jejich předložením. Takové odposlechy byly zajištěny zákonně, probíhaly v době před zahájením trestního stíhání mezi obžalovanými, jímž však toto procesní postavení ještě nenáleželo, tedy byli v postavení maximálně podezřelých, a jejich tehdejších právních zástupců. Rozhodně se tak nejedná o postavení mezi obviněným a jeho obhájcem, přičemž vztah mezi klientem a jeho právním zástupcem nepoživá takové ochrany, jako tomu je v případě již aktivně vedené obhajoby, tedy v rámci vztahu mezi obviněným či obžalovaným a

obhájcem. Touto problematikou se navíc zabíral již i Ústavní soud, jak je vyjádřeno v nálezu I. US 1638/14, když i z jeho rozhodovací praxe je zřejmé, že zvukový záznam, zajištěný v rámci nasazené operativně pátrací techniky v rámci popsaných vztahů, je v rámci provedeního dokazování důkazem relevantním. Z provedeního záznamu telekomunikačního provozu je pak zřejmé ovlivňování zpracovatelů znaleckých posudků, konkrétně TPA Horwath a YBN Consult, jejich závěry tak nemají žádnou vypovídací hodnotu, jestliže v obou případech zpracovatelé posudků podlehli vlivu zadavatelů tak, aby znalecké závěry byly uzpůsobeny požadavkům a potřebám zadavatele. Z tohoto důvodu soud k jejich závěrům nepřihlédl a v rámci hodnocení důkazů je nikterak nezohlednil.

69. Podstatou tvrzeného trestného jednání tak, jak skutková tvrzení formulovala sama podaná obžaloba, byla koupě 100 % akcií Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas, jednajícím obžalovaným Š., a to za součinnosti ostatních obžalovaných v rámci skutku ad 3) podané obžaloby. Pokud samo skutkové tvrzení obsahovalo i popis jednání, jež mělo předcházet samotné transakci, týkající se převodu 100 % akcií Nemo Sever, s tím, že tímto předchozím jednáním měl zajistit obžalovaný Š. příliv peněz za úplatný převod nemovitěho majetku z ČPP Transgas na s. p. ČEZ v likvidaci, pak soud uzavírá, že se v tomto směru jednalo o dějovou nadstavbu, která se samotným tvrzeným trestným jednáním nemá skutkovou souvislost a není ani samotnou obžalobou dovozováno, že by ve smyslu užití právní kvalifikace jednání podle § 209 tr. zákoníku bylo jeho součástí. V tomto popisu skutkových tvrzení jsou spíše obsaženy okolnosti dokreslující tvrzené trestné jednání obžalovaných, nikoliv postihující skutkový děj, který by byl rovněž podřaditelný pod naplnění skutkové podstaty trestného činu tvrzeného podanou obžalobou. Soud tak uzavírá, že skutková tvrzení, vztahující se k mechanismu, na jehož základě došlo k úplatnému převodu areálu v Brně-Černovicích z ČPP Transgas na s. p. ČEZ v likvidaci, nepředstavuje meritum věci, ve vztahu k němuž by soud měl posuzovat jeho případnou trestní povahu. Pokud státní zástupce podpůrně argumentoval i okolnostmi tohoto úplatného převodu, na němž za ČPP Transgas participoval na základě mandátní smlouvy obžalovaný A. jako jednatel EBC (když, tento skutek má provazbu na jednání ad A. 2) rozsudku, ve vztahu, k němuž byla soudem vyslovena vina obžalovaných Š. i A.) neměla být tato část popisu skutkových tvrzení vtělena do popisu celku jednání tak, jak je obžaloba jako jednání trestné tvrdila. S ohledem na toto zjištění soudu, tedy s ohledem na skutečnost, že samotný úplatný převod areálu v Brně-Černovicích není fakticky samotnou materií, která by byla předmětem trestního stíhání obžalovaných, spatřuje soud ve všech okolnostech provedení tohoto úplatného převodu mezi dvěma státními podniky, za něž za oba jednal obžalovaný Š., toliko okolnost dokreslující.

70. Přestože soud vnímá obdobně jako strana obžaloby dlouholeté vzájemné vazby mezi jednotlivými obžalovanými, jakož i časovou souvislost mezi úplatným prodejem areálu v Brně-Černovicích, na základě čehož ČPP Transgas inkasovala hotovost ve výši 99 000 000 Kč, nelze na základě těchto poznatků striktně dovozovat trestný charakter jednání, jež mělo spočívat v nákupu 100 % akcií akcií Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas. Na druhé straně nelze pominout, že pokud dochází k obchodním kontaktům mezi podnikatelskými subjekty, pak tyto jsou nezdědky založeny na osobních známostech, a pokud není prokázáno, že takové osobní vazby jsou zneužity k nekalé činnosti, nelze na základě takových indicií dovozovat závadovost jednání. Jakkoli personální propojení mezi státními podniky a společností Amádeus Real, respektive EBC či Marcott Invest mohou vzbuzovat podezření, spočívající v předpokladu nekalé činnosti mezi osobami, jež se dlouhodobě znají, a to z různých svých zařazení v rámci státních podniků, jejich dozorčích rad či poradenské činnosti pro právnické osoby, pak bez dalších, konkrétních důkazů nelze uzavřít, že právě a jedině tyto vztahy mezi obžalovanými prokazují spáchání trestné činnosti.

71. Z provedeního dokazování ve vztahu k jednání popsanému podanou obžalobou pod jejím bodem 3) pak nevyplývá prokázání způsobení škody, natož v rozsahu, jak jej specifikovala podaná obžaloba, tedy v částce 99 300 000 Kč, když tato suma byla dána rozdílem mezi

uhrazenou kupní cenou tak, jak byla specifikována v uzavřené smlouvě, a tržní hodnotou ceny akcií, respektive tržní hodnotou společnosti Nemo Sever, jak skutkové tvrzení formulovala sama obžaloba. Jak již více uvedeno, hodnota 100 % akcií společnosti Nemo Sever byla relevantně stanovená znaleckou činností znaleckého ústavu Česká znalecká, když vychází především z tržní hodnoty jejího nemovitého majetku, přičemž ta k rozhodné době převyšovala smlouvenou kupní cenu. Z těchto důkazních zdrojů je evidentní, že obžalovaný Š. se nechoval podvodným způsobem ve vztahu k dozorčí radě ČPP Transgas ani ke zřizovateli - MPO, stejně tak bylo prokázáno, že takovým způsobem se nechoval ani obžalovaný A., obžalovaný K. ani obžalovaný T.. Pokud bylo obžalobou tvrzeno, že podvodnost jednání všech obžalovaných je vystižena i účelovým nastrčením společnosti Marcott Invest jako mezičlánku v rámci již sjednaného obchodu, spočívajícího v prodeji 100 % akcií Nemo Sever, když taková jednání byla vedena mezi Amádeus Real, zastoupenou obžalovaným K., a ČPP Transgas, zastoupeným obžalovaným Š., respektive obžalovaný A., a teprve za chodu věci bylo 100 % akcií Nemo Sever prodáno společnosti Marcott Invest, zastoupené obžalovaným T., pak sice taková skutečnost převodu akcií byla prokázána, nicméně sama o sobě ani ve spojení s dalšími provedenými důkazy neprokazuje podvodný charakter celku jednání. Přestože tato vymezená transakce vzbuzuje pochybnosti o důvodnosti takového postupu především ze strany Amádeus Real, pokud původní jednání byla fakticky vedena se zájemcem ČPP Transgas, pak není zcela nelogickým tvrzením obhajoba obžalovaného K., že takto postupoval proto, že již neměl čas osobně se obchodní záležitosti věnovat. Svědeckými výpověďmi i stanovisky obžalovaných bylo prokázáno, že obžalovaný K. dlouhodobě spolupracoval s obžalovaným T., využíval jej k participaci na různých transakcích v historii společnosti Amádeus Real, přičemž současně nebyl zajištěn žádný důkazní prostředek, který by takový důvod postupu obžalovaného K. prokázal jako projev jeho podvodného záměru. Pokud bylo obžalobou dovozováno, že tento mezikrok měl sloužit k zastření pozice Amádeus Real v celé transakci, pak je namístě zdůraznit, že veškerými obecně dostupnými údaji o působnosti Amádeus Real ve vztahu ke společnosti Nemo Sever bylo vždy zapojení Amádeus Real dohledatelné, ustanovitelné, tedy zvažované využití Marcott Invest pro zakrytí pozice a úlohy Amádeus Real bylo v zásadě nemožné. Soud uzavírá, že ani prokázaným zapojením společnosti Marcott Invest a osoby jejího jednatele obžalovaného T. neprokazuje ani po zasazení do rámce zbytku dokazování podvodnost jednání všech obžalovaných. Pokud soud uzavřel, že žádnému z obžalovaných, fyzických osob, nebylo prokázáno naplnění skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, pak na základě zásady přičitatelnosti jednání nelze ani uzavřít, že by naplnění skutkové podstaty tohoto zločinu bylo prokázáno obžalovaným právníckým osobám, jejichž jednatelem obžalovaní A., T. a K. byli. Zprošťující výrok, tedy ve vztahu k bodu 3) podané obžaloby soud učinil i ve vztahu k obžalovaným právníckým osobám Amádeus Real, a.s., Marcott Invest s.r.o. a EBC s.r.o..

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy

V Praze dne 18. září 2019

Mgr. Denisa Durdíková, v.r.
předseda senátu